קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

גיליון מס' 4
1.4.97

מייג'ור טום

לטום קלאנסי כבר נמאס להוציא רבי מכר. עכשיו הוא רוצה להשתלט על המחשב האישי שלכם

שלומציון קינן

איזה גבר טום קלאנסי. איך הוא גוהר מעל למעקה מרפסת ביתו הכפרי במרילנד (שנראה כמו סיפון משחתת), לראשו כובע של חיל הים, על עיניו משקפי צבי לידסקי מבהילים, בידיו משקפת ועל פניו חיוך דק שבדקים, כזה של מי שיודע בדיוק איזה ראשי נפץ יש לאיראנים ומי רצח את מרילין מונרו.

אחרי שוברי קופות כמו "המרדף אחר אוקטובר האדום", "סכנה ברורה מיידית" ו"משחקים פטריוטיים", ואחרי המשחק המצליח "ספייקראפט" שביססו ראש ה־CIA וראש ה־KGB על ספרו "אמנות ריגול", הקים קלאנסי חברת משחקים משלו, רד סטורם אנטרטיינמנט. המשחק הראשון בסדרה, SSN (קרי צוללת גרעינית) הוא מעין "ווינג קומאנדור" של צוללות והוא עתיד בקרוב לבלבל את מוחם, שלא לומר אשכיהם, של טובי הנווטים/מפגיזים/מצילים את־העולם שלנו. סוף סוף ניתנת לזכרים הזדמנות לשלוט בצוללות שאינן צעצוע.

המשך בעמ' 12

אינטרנט על חלון המכונית? צילסי קלינטון בעירום? סושי בחינם?

תצלום: אי. פי

צ׳ארלס מנסון וחבורתו נהגו להשתמש באופן קבוע במכשיר הטלפון. לפני שיצאו למסע הרצח שלהם התקשר מנסון עצמו לחבר ושאל אותו "מה קורה, אחי?" מכשיר שטני, הטלפון. מספרים גם שהתכתובות שניהלו הנאצים ועוזריהם נעשו בעזרת הדואר, מדיום רצחני בו ניתן להעביר מכתבים בנושאי רצח עם, סקס אלים ואפילו הכנת פצצות! אולי תשבו עכשיו, לפני שנספר לכם שיגאל עמיר נהג להשתמש באופן די קבוע בטוסטר אובן – מכשיר חשמלי המאפשר לחמם עשבים שוטים. פיקוח חמור הוטל על יבוא הטוסטרים האיומים לישראל והורים מודאגים מהצד השמאלי של המפה הפוליטית עברו לשימוש במיקרוגל. ועוד לא דיברנו על העובדה שיחיא עייש הקשיב לרדיו ושג׳פרי דהמר, הרוצח הקניבל, נהג לצפות בטלוויזיה, מכשיר דמוני כלשעצמו, המשדר באופן חופשי למדי תוכניות בנושאי אוכל (ודהמר קיבל תיאבון). בשבוע שעבר התאבדו בקליפורניה 39 אנשים, חברי כת מסתורית שניהלו אתרים באינטרנט. "אינטרנט, שביט ומוות!", זעקו כותרות העיתונים. האינסטינקט להאשים את האינטרנט בכל דבר רע שקורה הוא טבעי, מדובר במדיום חדש ולא מוכר. אבל בואו נודה באמת, כמה טבעי – ככה אידיוטי.

שלום, כאן הקפטן שלכם

בכל שנה, ב־1 באפריל, נוהג הק־פטן שלכם להסתגר בביתו ולהרהר הרהורים נוגים על משמעות היום. לא, חלילה, בשל חוסר חוש הומור – חבריו של הקפטן, כמו גם שלישיו הנאמנים ובני משפחתו, יעידו שהוא הרוח החיה בכל מסיבה כמעט – אלא דווקא להיפך: בגלל הצפה בלתי נש־לטת של הומור, רובו ככולו קלוקל, שבא לידי ביטוי בדיוק בתאריך הזה. אבל המתיחות הנושנות של 1 באפ־ריל, כמו החלפת ההימנון או מינוי ברדן מצליח לנשיא המדינה, דומה שחלפו מן העולם עם הופעת האינטרנט: האנשים ברשת לא זקוקים ליום הזה, באינטרנט כל יום הוא 1 באפריל. הרשת כולה היא 1 באפריל אחד גדול. כמה פעמים נשלחתם לאתר נהדר שלא קיים, כמה פעמים שמעתם את הביטוי "אוטוסטרדת המידע" – אחת המתיחות העבשות ביותר של כל הז־מנים, כמה פעמים חמד המחשב שלכם לצון וזרק אתכם החוצה תוך שהוא מוחק את הק־בצים החשובים לכם מכל, כמה פעמים שמ־עתם על הווירוס האימתני "גוד טיימס" (בפעם האחרונה: הוא לא קיים!). אבל המ־תיחה הגדולה ביותר שהנפיק תחום המחש־בים היא כמובן הביטוי: "ידידותי למשתמש". מיליוני משתמשים ברחבי הע־לם מחכים לילד הקטן, או לאחראי על האי־נטרנט, שיקום ויכריז בקול גדול "סתם, סתם" וישחרר אותם מההרגשה החמצמצה שחש כל אחד מאיתנו כשצוחקים על חש־בונו. האם פרעה היה "ידידותי לבני ישראל"? הרי גם לו, כמו למ־חשב שלכם, היתה רק מטרה אחת: שתעבדו קשה. שתורידו תוכנה ועוד תוכנה שתתמוך בה ועוד תוכנה שתפתח את התוכנה ורק עוד אחת וכך עד בלי די. ועוד לא עמדנו על שאלת הלמה. "ידידותי למשתמש", הצחקתם את הקפטן שלכם.

עכבר הכפר

דרך אחת להתמודד עם זה – "אני לא אנסה אפילו להתקרב לאינטרנט. אין לי אפילו מחשב. מה מחשב. אין לי מחשבון. אני לא קונה בסופרמרקטים כי אני לא

מאמינה בברקוד. למה אי אפשר לקרוא מה כתוב שם? זה מפחיד אותי" (ווּפי גולדברג בראיון ל"פ־לייבוי").

ויאמר restart – "מחשבים הם כמו אלים קדומים: שפע של כללים, ואף טיפת רחמים" (ג׳וזף קמפבל).

זאפטה לבונן "היתרון הכי גדול של מחשבים, שאף אחד לא מדבר עליו, הוא שאם הם מפשלים, אין חוק, שאוסר להרביץ להם קצת" (פורטרפילד).

רוברט לויד, ראש מחלקת הפיתוח של IBM, על השבב הזעיר, 1968: בשביל מה לעזאזל זה טוב?

עוד דרך להתמודד עם זה – "אני לא חושב שצריך לצאת מהה־נחה, שאם אנחנו לא מבינים את זה, אנחנו צריכים להטיל על זה פיקוח" (ריד האנט, ראש סוכנות התקשורת הפדראלית של ארצות הברית).

נשמע מוכר? "הרשת נותנת הרגשה שברירית אך חזקה של חי־בור, שנשארת איתך גם כשהמח־שב כבוי. זה לא סוג של התמכרות, שמרמזת על תלות פי־סית, אלא יותר שינוי בתפיסה, שהופך לחלק מתחושת המציאות" (אשלי דן, "ניו יורק טיימס").

בום! "תארו לכם שכל שני וחמי־שי הנעליים שלכם היו מתפר־צצות, למרות שנעלתם וקשרתם אותן בדיוק בדרך הרגילה. זה מה שקורה כל הזמן עם מחשבים, ואף אחד לא מתלונן" (ג׳ף רסקין).

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: נעם תמרי. מערכת: עידו אמין, איתן בוכוולד, אייל ברוך, מוטי גלילי, ימי גליק, נעם יורן, שלומציון קינן, אלונה קמחי, מיכל רווח, גיל רימון, אוריה שביט, קפטן אינטרנט. איורים: נעם נרב. השם והלוגו "קפטן אינטרנט" הם סימן רשום של עיתון "הארץ" כל הזכויות בעברית של המהדורה המודפסת והמהדורה האלקטרונית של Wired שייכות לעיתון "הארץ" כל הזכויות שמורות.
עורך אחראי: דב אלפון. כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

כדי לחבר עסקים לאינטרנט, צריך להבין בעסקים. לא רק באינטרנט.

177-022-3888

רק ליבמ - מערך מיוחד לשירותי אינטרנט המעניק מכלול שלם של פתרונות שיסייעו לך להפיק את המקסימום מהשימוש באינטרנט, ולעסק שלך - להרוויח יותר.

רק ביבמ - צוות תמיכה ברמה המקצועית הגבוהה בישראל, עם טובי המומחים שלנו במיחשוב, תקשורת, חומרה ותוכנה.

רק ביבמ - 'קו אדום' - שירות תמיכה בלעדי לעסקים, הפועל 24 שעות ביממה.

רק ביבמ - לאנשי עסקים השוהים בחו"ל - קשר רצוף בחיוג לאינטרנט, במחיר שיחה מקומית, ביותר מ-850 ערים ברחבי העולם!

רק ביבמ - כל קשת השירותים לאינטרנט:
- חיבור לאינטרנט באמצעות חיוג או בחיבור קבוע
- הקמת אתרים, כולל תחזוקה ותפעול
- יעוץ מוקדם ללא התחייבות
- הדרכה בשימוש, תפעול וניצול מירבי של האינטרנט לתועלת העסק שלך.

לפרטים נוספים: 177-022-3888.
פקס. 03-6978115 WWW.IBM.NET.IL

מבצע מיוחד!
חיבור קבוע של העסק לאינטרנט
רק 980 ש"ח לחודש כולל מע"מ
($250+מע"מ)

ההצעה ללקוחות חדשים בתוקף לחודשיים בלבד, בכפוף לתנאי המבצע. בסיס לחישוב 3.35 ש"ח ל-$.

יבמ אינטרנט עסקי

מבינים בעסקים, לא רק באינטרנט.

O&M פועל לוין

לא צריך ללחוץ

הטכנולוגיה החדשה של האינטרנט תאפשר לגלוש ברשת בלי דפדפן, ובקרוב גם בלי מחשב: שילוב של מידע אקטיווי (האינטרנט) ומידע פאסיווי (הטלוויזיה) יצוץ על שמשת המכונית, בתוך הטלפון הסלולארי ועל קירות הסלון. כששעון היד שלכם ימליץ לכם על סושי בר טוב, תדעו שהעתיד כבר פה

WIRED

זוכרים את מלחמת הדפדפנים בין נטסקייפ למיקרוסופט? תשכחו ממנה. הדפדפנים המסתפקים בשיוט ברשת עומדים להתפגר. וברוך שפטרנו. במקומם הולכים ומתרבים ממשקים מקיפים, שיכולים לחבר בין צורות רבות ומגוונות יותר של מדיה. החידוש הגדול הוא ביכולת שהם מעניקים לשייט בקלילות בין תוכנות אקטיוויות, שבהן אתם מנווטים, לבין תרכנות פאסיוויות, שמנווטות אתכם. הם תומכים בתקשורת עתידנית שתאפשר לעבור בקלילות בין ערוצים שונים – ממסך המחשב, אל מסך הטלפון, וגם אל החלון הקדמי של המכונית. הם עובדים עם אמצעי תקשורת קיימים כמו טלוויזיה, ועם טקסט מקושר כמו באינטרנט. אבל הפרט החשוב מכל הוא, שהם מבשרים על יקום מתפתח של אמצעי תקשורת מקושרים, ברשת המתפשטת בעולם כולו.

הממשקים הללו משתמשים בטכנולוגיה שתתלווה אליכם, למשל, אל תוך המונית, שתיקח אתכם אל המסעדה שהיא המליצה לכם, ובזמן הנסיעה תעדכן אתכם בתוצאות המשחק של מכבי תל אביב. מכשיר נוסף ייכרך סביב פרק היד. בדרך הביתה הוא יודיע לכם על פקקים בנתיבי איילון, ומיד ימליץ על מסעדת סושי קרובה שבה תוכלו להעביר את הזמן. ובצג המחשב בבית, אותה טכנולוגיה תבחר מסך מרגיע שישמש רקע לדיווחי חדשות סדירים, ובפינה העליונה היא תשדר את מצב המניות שלכם בבורסה. עם, כמובן, הפסקת פרסומות מדי פעם.

ודאי שתמיד יהיו גם אתרי דפים רגילים, כפי שעדיין יש לנו, גם היום, גלויות ומכתבים. אך מרכז המדיה האינטראקטיווית, ובהדרגה מרכז המדיה כולה, נע לכיוון העידן הפוסט־HTML, זה שנמצא מעבר לאודיו ולווידאו, אי שם בממלכת ה־push/pull. כלומר, לא רק שהמשתמש "מושך" מידע, אלא שהרשת גם "דוחפת" לו מידע בתחומי העניין שלו.

ביי ביי לדפדפן

אולי תעדיפו שלא להאמין לנו, אבל באמת הגיע הזמן להיפרד מדפדפן הרשת לשלום. לא, 150 מיליוני הדפים הקיימים לא ייעלמו. הם אפילו יתרבו בקצב הולך וגובר. אבל למיליארד הדפים יתוספו אתרים בלתי־דפיים בעליל, שיציעו מידע ובידור. נסו לדמיין סרטוני וידאו, טקסט שיהבהב על קירות ביתכם, משחקים בפעולה ועוד הרבה אפשרויות, שהדפדפן המופעל על ידי לחיצה על לינקים ייראה חיוור על ידן.

וככה זה ייראה בעתיד הבכלל לא רחוק: העבודה המרתקת בגיליון אלקטרוני על התקציב של השנה הבאה תופרע בדיווח חי על פגישת נתניהו־ערפאת. באמצע שיטוט באתר על אסקימואים תוכלו לעשות מעבר חד על ידי לחיצה כדי לצפות בסרט על הנושא. ואם בשיאו של פרק של "אי.אר" יתקוף אתכם צורך עז לבדוק שמא חליתם ברככת, תוכלו בקלות ללחוץ על נקודה בפינת המסך ולהירגע בעזרת שאלון אוטו־דיאגנוסטי מפורט לגבי הסימפטומים של המחלה.

אבל סבלנות. הדפדפן הישן לא ייעלם, אלא ינדוד. שיטת הטקסט הכחול שלחיצה עליו מזמנת את דפי ה־HTML תתפתח, ותהפוך את מה שהדפדפן שלכם עושה היום למובן מאליו בכל היישומים האחרים. הדפדפן ייעשה בלתי נראה, דווקא משום שהוא יהיה נוכח בכל מקום. הוא יהיה טמון עמוק בתוך תוכניות אחרות, עד כדי שקיומו יישכח. הדפדפן ייהפך למקבילה למרכזיית הטלפון האלקטרונית. מי זוכר היום את המרכזנית בשר ודם, שפעם היתה הבורר האנושי שחיבר אותך עם האיש הנכון מהעבר השני של הקו? גם היום, כשהמודם שלך מחייג, מתגים אלקטרוניים בוררים את השלוחה, אך הלוח עם הכפתורים, החוטים והחיבורים, ועמו האדם שהפעיל אותו – פסו מן העולם. כך גם במדיה המרושתת העתידית. הדפדפן, היום מרכז ההתרחשות והכלי העיקרי, יהפוך לפונקציה מרבנת מאליה, נחלת ההיסטוריה, מורשת מפוארת מן העבר.

כרגע, הרשת היא אוסף של מידע ממוסגר בעמוד היפרטקסט דו ממדי. משמעה משתמשים המנווטים בעיוורון על ידי לחיצה על לינקים ובקשות ממנועי החיפוש, בניסיון לצמצם את ההיצע ולהגיע למה שהם מחפשים. ולבסוף, משמעה תרכן המוצג על צג המחשב. כל אלה – העמוד, הלחיצה, ומונופול צג המחשב – נמצאים כבר עכשיו בנסיגה. במקומם מתפתח מדיום חדש. הכל זורם מכל אחד לכל אחד, מכל מקום לכל מקום ובכל זמן. הרשת העתידית תהיה רשת זמינה תמיד, כמו הטלפון, הדומה יותר בפעולתה לרדיו ולטלוויזיה. מדיום חדש זה לא ימתין שילחצו, ולא יזדקק למחשבים. הוא יספק תקשורת שלא תהיה מוגבלת על ידי ממדי העמוד, אלא מידע שיעבור דרך כל צורות התקשורת ומכשירי התקשורת הקיימים, כולל קומבינציות תמוהות כמו שידור כותרות החדשות אל מכשיר האיתורית, ושימוש בטלפון הסלולארי כבמכשיר ניווט. מדובר במידע שלא יהסס למצוא אתכם, בין אם לחצתם על משהו לאחרונה ובין אם לא.

כל זה אומר אפשרויות נרחבות יותר, שישלבו הרבה ממעלות הרשת הקיימות עם אלו של התקשורת המשודרת. הלינק שיש ללחוץ עליו כדי להגיע לכל זה, הוא push media. המידע בא אליכם, בניגוד לזה שאתם מזמינים שיבוא היום, כשאתם לוחצים על הטקסט הכחול ברשת. והוא יכול לבוא בעדינות, באופן מתפרץ, לבוא וללכת, להיות ברקע, או לקבל הזמנה קבועה ולזרום באופן שוטף.

זה בא אליך

1.7 מיליוני העותקים של שומר המסך PointCast שמשתמש בטכנולוגיה זו שכבר הורדו מהרשת, מדגימים איך עובד מידע שבא "בעדינות": כשאינכם עובדים על המחשב, הוא מנצל את הזמן כדי למצוא ידיעות חדשותיות (בתחומי העניין שלכם) ופרסומות, ולהביא אותן אליכם בתצוגה איטית. אם משהו מכל האינפורמציה תופס לכם את העין, תוכלו ללחוץ ולהזמין את הגרסה המלאה. חברת Berkely System, שמכרה מיליוני עותקים של שומר המסך "אפטר דארק", ערבדת על טיוטה של רעיון דומה, שייראה על המסך כמו טוסטים מעופפים. שלוש חברות סטארט־אפ נוספות – BackWeb, IFusion ו־Excite – עמלות על ממשקי זמן פנוי אחרים מסוג זה. במקומות עבודה כבר נעשה שימוש ברעיון הזה כדי לשלוח לעובדים הודעות, שלו נשלחו על גבי נייר היו נזרקות לפח.

אתם נמצאים בחדר העבודה בביתכם, עונים לדואר אלקטרוני שהגיע מהמשרד, כשפתאום אתם מבחינים שמשהו מתרחש על הקירות: המרחב הגדול שממולכם מציג מונטאז' מטעם שירות ידיעות עולמי המתעדכן ברצף בתגליות מדעיות, בתוספת סצינות קלאסיות מסרטים ושידורים קומיים בני 30 שניות. זהו שירות שהזמנתם לעצמכם. הוא לא משדר את הזבל הרגיל, אבל בכל זאת מספק הפוגה מרעננת. מעין שומר מסך ענק ופעיל במיוחד, שבדרך כלל אפשר מתעלם ממנו. אלא שכרגע הוא מציג ידיעה על ישראל. אתם מבקשים את השידור המלא. זוהי מדיה "דוחפנית" קצת יותר, ואף היא פועלת באופן רציף.

אתם נוהגים במכונית ונעזרים בתצוגת החלון, דומה לזו שמשמשת טייסים כדי לנווט באזור לא מוכר. לא להאמין אבל זה עובד, ואתם מצליחים להגיע לפגישה בזמן. תצוגה בזמן אמת היא יקרה, אבל אתם לא משלמים כלום. התשלום מתבצע מעצם העובדה שאתם משאילים קצת מתשומת לבכם לטובת הודעת המפרסם. המסרים הקצרים והמחורזים כמעט מוציאים אתכם מדעתכם, אבל זה עדיף מלטעות בדרך. זוהי מדיה מקיפה, בעלת אינטנסיוויות נמוכה.

אתם כותבים עבודה באמנות, מדלגים בין לינקים שקשורים לציירים אימפרסיוניסטים, ונתקלים במכתביו של אחיו של ואן גוך, תיאו. הלינק הבא מוביל אתכם אל סרט באורך מלא על שנותיו האחרונות של ואן גוך, "וינסנט". לוחצים. שעה וחצי (ועשרה שקלים) מאוחר יותר, אתם חוזרים אל העבודה עצמה. זוהי מדיית push אינטנסיווית – במשך השעה וחצי האחרונות לא ניווטתם בכלל.

אתם יושבים מול מסך הטלוויזיה ומזמינים סרט. "תן לי משהו באורך 45 דקות", אתם מבקשים. "משהו מצחיק. אתה יודע מה אני אוהב. משהו שאפשר לדבר בטלפון תוך כדי צפייה בו. או.קיי, תתחיל". זוהי מדיית push חווייתית, המורטחת ישר לפרצופכם.

הברירה הטבעית

ההבטחה הגדולה הצפונה במדיות push/pull היא שידוך בין מחשוב לטלוויזיה, כך שהנישואים יביאו לשני הישגים עיקריים: היכולת לנווט בנבכי מידע, חוויות ובידור, והיכולת לתקשר עם אנשים. בעזרת המדיות המרושתות יתקבלו איכויות ההפקה הגבוהות של הטלוויזיה, יחד עם התחושה הקיבוצית האינטנסיווית של חוויה משותפת – מעין קהילות וירטואליות.

הדחף הכמעט נירוטי להחליף ערוצים בטלוויזיה הוביל לסברה המוטעית שמה שאנשים בעצם רוצים זה לעשות יותר זאפינג, שתהיה להם יותר שליטה ויותר יכולת ניווט. אבל מה שהם באמת רוצים הוא יותר דרכים להחליף ערוץ, יותר הפרעות בשגרת ה"צפייה", מבחר רב יותר של עלילות וחומרים חסרי עלילה, מלל ומשחק, של דברים הנעשים ביחד או לבד; אפשרויות רבות יותר למעברים ממצב בו המשתמש מנווט בעצמו למצבים בהם מנווטים בו: מגוון רב יותר של משחקי חוגה – מעבר ממצב שבו אתם מחייגים לאחרים, לזה שבו מחייגים אליכם – עד שבסוף אתם רוקדים עם המדיה. מדיה מרושתת תציע לא פחות ולא יותר מהמפורט להלן: מערך מתרחב של מצבי ביניים אפשריים, צירופים של push ושל pull והאמצעים הדרושים כדי לגלוש ביניהם.

לו היתה הרשת מתאימה לכולם, לא היה צורך בחיפוש אחר וריאציות עתידיות מתוחכמות יותר. אולם כוחות חזקים מאיימים להדיח את הדפדפן מכס המלוכה. הסוד הנלחש רק בחדרי חדרים, הוא שמשתמשים רבים סובלים מתחושת עומס יתר ובלבול. זו כנראה הסיבה שכ־50% מהנשאלים בסקר שנעשה באחרונה הודו שהם בעצם כבר בכלל לא גולשים, אלא רק חוזרים אל אותם אתרים מוכרים בכל פעם שהם מתחברים. התכונה החשובה ביותר ברשת היא גם חולשתה הבולטת: היא ממש רשת. קשה לדעת איפה בדיוק נמצאים הדברים הטובים, וכשכבר מוצאים מקום כזה, השרת שלו בדרך כלל קורס תחת העומס. הלחיצה על כפתור העכבר הופכת לרולטה רוסית. בטח שזה כיף לשחק לבד, אבל לפעמים הייתם מעדיפים שמישהו אחר יעשה את העבודה. אולי זה פחות מרגש, אבל בעצם אולי לא. לפעמים, אולי זה אפילו הרבה יותר טוב. במצב הנוכחי, מיליוני משתמשים בעלי ציפיות גבוהות לא באים על סיפוקם.

כבר היום נעשה שימוש ב־push media, כמו PointCast לדוגמה, במקומות שבהם טלוויזיה לא מתאימה, למשל על שולחנות מנהלים. בקרוב נקבל קומבינציות מוזרות של אמצעי תקשורת שונים לפי צרכינו: על צג הטלפון הסלולארי, על שעון היד ובמיוחד, כמובן, על צגי המחשב. נקבל שידורים על קירות באמצעות דיו דיגיטלי, תקשורת שתיראה על צג הטלפון, תקשורת על זגוגית החלון בעת הנהיגה, וכמובן על מסכי הטלוויזיות הדיגיטליות החכמות.

מדיית push מרושתת תקרב אותנו בצעד נוסף לסגירת הפערים בין המדיה של היום למדיה של המחר, הרצופה והמגוונת, הפושטת ולובשת צורה באין ספור דרכים גאוניות.

אנחנו מדמיינים לעצמנו שאנחנו גולשים ברשת, ובעצם אנחנו לכל היותר משחקים קלאס בתוך ריבועים תחומים היטב של טקסט או גרוע יותר, צוללים לתוך מערה תת ימית בה שוררת אנדרלמוסיה של מסמכים. ביום בו הגלים של כל מה שתואר כאן ישצפו וישטפו את המוניטורים שלנו בחומר בלתי־דפיף לחלוטין – רק אז נגלוש באמת.

נקמת הטלוויזיה?

במבט ראשון זה נראה כמו שובה של הטלוויזיה. אחרי 45 שנה של התמכרות למדיה הפאסיווית, ודווקא כשנראה לרגע שהרשת מציעה תחליף, יצצו אפשרויות שיוכיחו שרק קומץ קטן מאיתנו מוכן לאמץ את עצמו בפעילות הנמרצת הכרוכה בשיוט יזום, והשאר ישובו אל הכורסה והנחלה. אמנם המדיות המרושתות החדשות שואלות רעיונות מעולם הטלוויזיה, אך התמונה החדשה תהיה שונה לגמרי מהטלוויזיה כמו שאנחנו מכירים אותה. ולתהליך תהיה השפעה שתשנה גם את פני הטלוויזיה עצמה.

נתחיל ב־HTML, השפה הבסיסית של הרשת המסורתית. זהו שכלול של SGML – שפה שפותחה במקור על ידי IBM לצורך תיעוד פנימי של מערכות המחשבים הגדולות שלהם. במלים אחרות, זוהי השפה של מדיום הארכיונים. הרשת היא ספרייה נפלאה. אבל איך שלא מסתכלים על זה, היא עדיין ספרייה. המדיות המרושתות החדשות – שיספקו מידע ובידור – לא יהיו בעלות אופי ארכיוני, אך עדיין יהיו עמוסות לעייפה. מדיות push יגיעו אליכם באופן אוטומטי. לא תזדקקו להדליק אותן, אלא רק לכבות אותן. ויהיו מיליון סיבות ותמריצים לא לעשות את זה. הראשונה שבהן היא פטור משעמום. מדיות push יחדרו גם למקומות שהיו עד עכשיו נקיים מתקשורת: עבודה, בית הספר, חוף הים. בנוסף, מדיות push מרושתות יפגיזו באינטנסיוויות שאמצעי תקשורת "מוזמנים" אפילו לא חלמו עליה. מי רוצה לבוא הביתה לאחר יום עבודה, ולהתחיל לחפש אחר גרגיר מידע או בידור הקבור עמוק בערימה של מאה מיליארד אתרים או תחנות? לפעמים זה משמח כשהגרגיר מחפש אותך. שווה לשלם עבור בוררים, לקטים, תוכנות משולבות ושאר יצירות ממוחשבות שיעשו בשבילכם את העבודה. או בשביל היכולת לשבת ולשחק במשחק רב משתתפים שנמשך כל היום, המכיר את רמת המשחק שלך, יודע לאתר את חבריך למשחק, ופשוט ממתין (שלא לומר מתחנן) שתפנה לו מעט מזמנך. מדיות push פועלות בכל שעה. ומאחוריהן נמצא הגורם האנושי שעובד שעות נוספות כדי להבטיח שהיד תמיד תהיה על הדופק, שההיצע תמיד יהיה מגוון ועדכני, שאתם תמיד תהיו מעוניינים.

וזו הסיבה שהטלוויזיה תמשיך להתקיים. הטלוויזיה תהפוך לערוץ מבין ערוצי הרשת. ניתן יהיה להתקשר אליה בשביל עירוי ישיר לווריד של שידור בלתי מופרע. שידורי הטלוויזיה דרך הרשת יהיו בני אלמוות, לפחות עבור חלק מהאנשים. הרשת גם תיטיב עם הטלוויזיה בכך שהיא תשחרר אותה מכל אותן מטלות של שידור תוכניות מדע ומיני סדרות, ותיתן לה לשדר בדיוק את מה שהצופים רוצים.

עוד לא נפל לך האסימון?

רק 12.75 ש״ח
(כולל מע״מ)
והכרטיס שלך
ללא תשלום
חודשי קבוע

פול לון O&M

למעלה מ-600,000 אנשים משתמשים בבזקכרט, מכל טלפון ציבורי או פרטי בארץ ובחו״ל, ונהנים מכל היתרונות:

אתה חוסך

יחידת המניה הראשונה בארץ עולה לך רק 55 אג׳, וכל יחידה נוספת - 29 אגורות (כולל מע״מ) בלבד.

יש לך אשראי חודשי

אתה מדבר חופשי כל החודש ומשלם רק פעם בחודש.

אתה משלם על שיחות בלבד

אין תשלום חודשי קבוע.
לא דיברת - לא שילמת.

אתה משלם בשקלים בלבד

גם עבור שיחות בחו״ל אתה משלם בשקלים, עם שובך לארץ.

אתה מדבר עברית בלבד

בכל מקום בארץ ובעולם המענה הקולי של בזקכרט מדבר עברית.

השימוש קל ונוח - מחייגים: 4 3 2 1 וממשיכים בקלות רבה!

להזמנת כרטיס בזקכרט חייג 24 שעות ביממה: 177-022-0500.

בזקכרט

איפה שלא תהיה, שיהיה.

בזק
אגף השיווק

התשובה בדרך

ועדת האינטרנט הממשלתית פרסמה תקנות לגבי שימוש ברשת על ידי עובדי ממשלה

על פי נהלים חדשים שפורסמו על ידי ועדת האינטרנט הממשלתית, עובדים במשרדי ממשלה יהיו מחויבים להשיב על דואר אלקטרוני בתוך שבועיים, בדיוק כפי שהם מחויבים לענות לדואר רגיל על פי הוראות התקשי"ר.

הוועדה קבעה עוד כי מותר לעובדים להשתתף ברשימות תפוצה ובדיונים פתוחים, אולם כל מסר לפורום כזה ייחשב "פרסום ברבים, ויהיה כפוף להוראות הרגילות לגבי פרסום כזה". אגב, שמות המשתמש במשרדים ממשלתיים לא יוכלו מעתה להכיל מילות גנאי או גסויות.

בכל משרד ממשלתי יישמרו עותקים מכל מסר שנשלח מהמשרד. מפקח שיהיה אחראי לקיום הוראות אלה יוסמך לעיין בקבצים המוחזקים במערכת.

בנהלים נוספים שפורסמו קובעת ועדת האינטרנט הממשלתית תקנות לגבי מראה אחיד של אתרי הממשלה ומטילה חובה על אתרים ממשלתיים לכלול מנוע חיפוש פנימי ודף תשובות לשאלות נפוצות (ראו האתר הגרוע – עמ' 15). תקנות אחרות מחייבות את המשרדים לבצע גיבויים, להסדיר את ענייני זכויות היוצרים לגבי החומר שבאתר ולהימנע מפרסומות מסחריות. כמו כן פורסמו כללים להתקשרות עם קבלן חיצוני.

את פרסומי הוועדה ניתן לקרוא באתר http://www.itpolicy.gov.il

שוב הרשת אשמה

משטרת אוסטריה פשטה על ספק שירות בווינה כי אחד המנויים היה פדופיל. ספקי השירות שבתו לשעתיים

האינטרנט באוסטריה הושבתה ביום שלישי שעבר לשעתיים כשספקי השירות של המדינה מיחו נגד פשיטה משטרתית שנערכה לפני שבועיים לספק בווינה. צעד המחאה של יותר מ־75 ספקים, שהשבית כמעט 95% מהחיבורים לאינטרנט באוסטריה, בא בעקבות פשיטת המשטרה על הספקית VIP, במהלכה סרקו שבעה קציני משטרה את מטה החברה והחרימו את הציוד שבבעלותה. 400 הצרכנים של VIP נותרו ללא שירות, אמר פיטר ולאק, האחראי על הווב בחברה. אגודת ספקי האינטרנט של אוסטריה הגדירה את צעדי השלטונות כ"לא חוקיים" ו"לא הולמים באופן מפחיד", והגישה תביעה.

הפשיטה המשטרתית היתה תגובת השלטונות האוסטריים לתכתובת מפברואר 96' בין לקוח לשעבר של VIP לקבוצת תקשורת של פדופילים. "הנקודה היא שהמשטרה ידעה את שמו וכתובתו של האיש, אבל למרות זאת הם ערכו פשיטה עלינו", אמר ולאק ל"קוינטזנץ", מגאזין אוסטרי העוסק בווב. התכתובת הופיעה בשרת ימים מספר בלבד, כפי שנהוג כלפי Usenet Hosts.

מדוע חיכתה המשטרה זמן כה רב עד שביצעה את הפשיטה? "הנתון החשוב ביותר הוא שהכל פוליטיקה", אמר אריך מואכל, כתב האינטרנט של ה"דר שטאנדארד". השופטת המובילה את המערכה נגד ספקי האינטרנט, הלנה פאטריק־פאבל, היא גם חברת המפלגה השמרנית־קיצונית "מפלגת החרות". הפרלמנט האוסטרי מקיים כיום דיונים על עדכון חוקי הטלקומוניקציה המיושנים של המדינה כדי שאלה יקיפו גם את נושא האינטרנט. יש הטוענים כי צעדיה של השופטת פאטריק־פאבל נועדו להסב את תשומת הלב לקיומם של תכנים פורנוגרפיים ותכנים לא חוקיים אחרים באינטרנט.

למרות שטרם הוסדרה חקיקה באוסטריה בתחום התכנים ברשת ובגישה אליה, על ספקי האינטרנט מוטלת האחריות החוקית לכל התכנים המוצגים בשרתיהם והם עלולים להיענש קשות אם יורשעו בהפרת החוקים האוסטריים האוסרים על שימוש בשפה אלימה או בפורנוגרפיה של ילדים.

אגודת ספקי האינטרנט של אוסטריה מסרה במסיבת עיתונאים שערכה בווינה ביום שני בשבוע שעבר, כי בכוונתה לכונן משרד תיאום בעניין האינטרנט כדי לבחון מידע על תכנים לא חוקיים, וכי בכוונתה לפעול בתיאום עם השלטונות. "שליטה על תוכן מידע כה רב אינה סבירה או אפשרית לגבי ספקי האינטרנט", הוסיפה האגודה.

פינת הבאג השבועי

מיקרוסופט מוציאה את אקספלורר 3.02 במקום 4.0, ומתבשרת על באג חדש

המלה האחרונה בפרשת הבאגים באקספלורר: במאמץ להפסיק את משחק "מצא את הבאג" ולספק טלאי לכל חור חדש, הכריזה מיקרוסופט על גרסה חדשה, 3.02, לדפדפן האינטרנט אקספלורר. גרסה זו כוללת תיקונים לכל הבאגים שהתגלו עד כה. אך רק יצאה לה גרסת 3.02 לאוויר העולם, וכבר, מעשה שטן, נמצאה בעיה חדשה.

באג השבוע התגלה על ידי דניאל קליין, יועץ מחשבים מפיטסבורג, והוא משותף לנטסקייפ ולאקספלורר. הבאג מאפשר, במקרים מסוימים ומוגבלים, לאתר כלשהו לקבל פרטים של טופס שמולא באתר הקודם שהמשתמש ביקר בו. בפועל, הבאג אינו צריך להטריד את רוב המשתמשים ברשת, אך נראה שיידרשו שבועות לתיקונו. גם במיקרוסופט וגם בנטסקייפ נמנעו מלתת תאריך יעד להטלאת הבאג.

בכל מקרה, בפעם הבאה שאתם ממלאים טופס אלקטרוני ברשת (למשל טופס הזמנת מוצרים או פרטים אישיים) ומקליקים "שלח", שימו לב לכתובת המופיעה בשורת הכתובת בראש המסך. לעתים מופיעה שורה שמצידה השמאלי היא כתובת לכל דבר, אך המשכה מצד ימין מכיל שלל סימנים חסרי פשר, וביניהם הפרטים שאותם הקלדתם זה עתה. הבעיה: אם תלחצו כעת על קישור אחר לגמרי בעמוד שלפניכם, האתר שאליו תגלשו יכול לראות את כתובת העמוד שממנו באתם, שבמקרה הזה, כולל גם את תוכן הטופס שזה עתה שלחתם.

האם זה מסוכן? לא ממש. ראשית, ברוב האתרים משתמשים בשיטות אחרות, בטוחות יותר, למילוי טפסים, שבהן המידע לעולם לא יגיע לשורת הכתובת. שנית: בדרך כלל העמוד שאליו מגיעים לאחר מילוי הטופס הוא "עמוד תודה" באותו אתר, שאינו מאפשר דילוגים פראיים לעמודי צד שלישי. הבאג יתבטא באתרים "עצלנים", בהם משתמשים בשיטות נחותות־תכנותית, ולא מודים למשתמשים על מילוי הטופס. אגב, מה יש לכם לעשות באתרים כאלה?

כיצד להימנע מהסיכון? לאחר שמילאתם טופס, והגעתם לעמוד תודה, אין מה לדאוג. אם בכל זאת ניתן לזהות חלקים מתוכן הטופס בשורת הכתובת, תמיד ניתן להקיש ידנית את כתובת האתר שאליו רוצים לדלג, במקום להקליק על קישורים. הדבר ינטרל את יכולתו של האתר הבא לקלוט מידע מהאתר הקודם.

מי אחראי? לא מיקרוסופט, וגם לא נטסקייפ – למרות ששתיהן יסבלו מהסערה הציבורית השבועית. הבאג הוא חלק מפרוטוקולים הנהוגים באינטרנט, ומשקף מסורת על פיה מנהלי אתרים צריכים להיות אנשי מקצוע אחראים – מה שלא תמיד קורה בעידן ה"בום" בבניית אתרים.

הידיעות על עיכוב ביציאת אקספלורר 4 ושמועות על דחיית "חלונות 97" לשנת 98' (שבינתיים קיבלו אישור רשמי ממיקרוסופט) גרמו לירידה במניות מיקרוסופט, הנחשבת למניה סולידית ביותר, לאחר תקופה ארוכה של עליות. לפני כמה שבועות, כאשר נערכה רה־אורגניזציה של מניות הטכנולוגיה במדד דאו ג'ונס, ציפו מנתחים בארצות הברית שמניית מיקרוסופט תיכלל במדד כמניה מובילה בתחום טכנולוגיית המידע. ציפיותיהם התבדו. מקומה של מיקרוסופט נעדר מהמדד, ואילו דווקא חברת יולט-פאקארד נכללה בו.

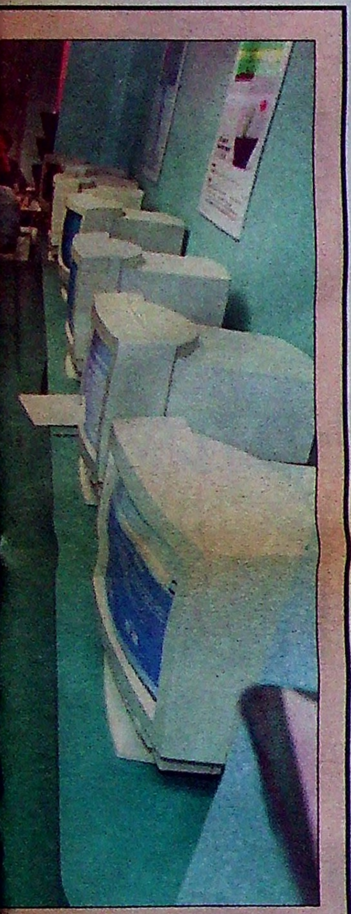
אפל למכירה?

קבוצה בהנהגת יו"ר "אורקל", לארי אליסון, שוקלת הצעה לרכוש את חברת אפל תמורת מיליארד דולר. כך דיווחו עיתונים בארצות הברית. ייתכן שהידיעה הופיעה רק כ"בלון ניסוי" לבדיקת תגובות המשקיעים, אך אם הרכישה אכן תתממש, יודח הצוות המוביל של אפל, ובמקומו ימונו לתפקידי מפתח אליסון עצמו וסטיב ג'ובס. הדבר מחזק את חרושת השמועות על המהפך שמתרחש באפל מאחורי הקלעים, ואת העובדה שחברת נקסט של סטיב ג'ובס לא נקנתה, אלא קנתה את אפל.

סייבר וודו

סטלארק, אמן אוסטרלי, יחבר את גופו לאינטרנט וייתן לגולשים להרקיד אותו

הוא קורא לזה מחול דיגיטלי, מיצג שאת הכוריאוגרפיה שלו ואת צלילי הרקע יכתיבו אלפי אנשים הגולשים להנאתם באינטרנט, מבלי שיהיו מודעים לכך. סטלארק, אמן אוסטרלי העוסק במה שהוא מגדיר אסתטיקה אלטרנטיבית, עומד להפוך את גופו למשהו שדומה לממשק, שיבטא בתנועותיו הלא רצוניות את האינטראקציות האנושיות המתרחשות ברשת.

סטלארק, שיופיע בתחילת אפריל בגלזגו, סקוטלנד (במסגרת אירוע מולטימדיה הקרוי תזמורת העולם הווירטואלית) עומד לחבר את גופו לאלקטרודות, שיוזנו בזרמים חשמליים אשר יגיעו מדגימות אקראיות של כשלושים אתרים שונים באינטרנט. הפולסים החשמליים יפעילו את מערכת השרירים של סטלארק ויגרמו לו לרקוד ריקוד מוזר למראה, שיתועד בווידאו ויוזן מיד בחזרה לאינטרנט, לצפייה בזמן אמת. רמקולים ענקיים ישמיעו באותה עת את צלילי פעימות הלב של האמן וההתנשפויות שלו בעת הריקוד. הכוריאוגרפיה ופס הקול אמורים, כאמור, לבטא במונחי הגוף האנושי את התנהגות האינטרנט.

סטלארק כבר עולל לגופו דברים מצמררים מאלה. בשנה שעברה הוא יצא במופע "STIMBOD", בו חיבר את גופו לאלקטרודות ולמחשב. צופים שישבו במרכז פומפידו בפאריס, ובמרכזי צפייה באמסטרדם ובהלסינקי, הפעילו

קפטן, הצילו!

קפטן שלום! שתי בעיות קשות מדירות שינה מעיני. ראשית, אני לא יכול לכתוב e-mail בעברית. וגרוע מזה – לפעמים כשאני מתנתק מהחיבור שלי לרשת המחשב שלי נתקע ואני צריך לאתחל אותו מחדש. מה לעשות?

רן

הקפטן משיב: קיימות שתי תוכנות טובות לדואר בעברית. הראשונה היא zmail, שפרטים עליה ניתן למצוא באתר http://www6.snunit.k12.il/adver/netman/jetmailc.htm. התוכנה השנייה היא Microsoft hebrew exchange, שניתן למצוא ב־http://www.microsoft.com/israel. ולעניין תקיעת המחשב. ביטלת כבר את השיחה הממתינה על הקו של המודם? אם התשובה היא חיובית, הבעיה היא אצל הספק, ומחלקת התמיכה תוכל לעזור לך.

●●●

כשאני צופה באתרים בעברית דרך הדפדפן של נטסקייפ הכל נראה תקין על המסך, אבל כשאני מנסה להדפיס את אותם אתרים במדפסת הזרקת דיו, האותיות בעברית יוצאות הפוכות. למה?

אמיר

העלתי מסנונית את התוכנה המתאימה לגרסה 3.11 של האקספלורר, אבל ההדפסה בעברית ממשיכה להיות הפוכה. מה לעשות?

איתן אהרוני

הקפטן משיב: הדפדפן שתומך בצורה הטובה ביותר בעברית, ומאפשר גם להדפיס עברית מימין לשמאל בלי בעיות הוא האינטרנט אקספלורר 3 בעברית. אפשר להוריד אותו ב־http://www.microsoft.com/israel.

●●●

אני מחפש מערכת שתצליח לקשר בין טלפון ממחשב מולטימדיה לטלפון רגיל, שאינו מקושר למחשב עם כרטיס קול.

משה רותם

הקפטן משיב: הדבר שאתה מחפש הוא חיבור מחשב לטלפון. בחיבור כזה, בצד אחד של הקו יש מחשב מולטימדיה, ובצד השני יש טלפון רגיל. האתר http://www.net2phone.com מציע את השיטה הבאה: אתה מתחבר דרך המחשב שלך לאתר net2phone (במחיר של שיחה מקומית). האתר מבקש ממך מספר טלפון שאליו אתה רוצה להתחבר בכל מדינה בעולם. מחיר השיחה מחושב לפי מדינת היעד. השיחות עצמן מבוצעות מהשרת של האתר, שנמצא בארצות הברית.

●●●

שלום לקפטן. אני מחפשת את האתר שממנו ניתן להוריד את WINZIP ואת WINUNZIP. אשמח גם לקבל כתובת של אתר שמציע תוכנות זיפזוף והתרת זיפזוף טובות יותר. אני משתמשת בחלונות 3.11 הנאמן והטוב.

הדסה יצחקי

הקפטן משיב: את כל תוכנות הזיפזוף האחרונות ניתן למצוא ב–http://www.winzip.com. רוב התוכנות באתר הזה הן, מה לעשות, shareware, ולא freeware. הוא מציע, לעומת זאת, גרסאות חדשות לחלונות 3.1

טיפ השבוע אם אתם יוצאים לחופשה ממושכת ומשאירים את המחשב לבד בבית, הביאו לו מתנה קטנה כשאתם חוזרים. מחשבי PC ישמחו לקבל בושם או פר חדש, ואילו המק תמיד יקבל בברכה בקבוק של משקה חריף, או פאקט (הצרות, הצרות)

●●●

מדוע אינני מצליחה לקרוא את "הארץ" בחלונות 95? ניסיתי הכל והאותיות עדיין מתהפכות.

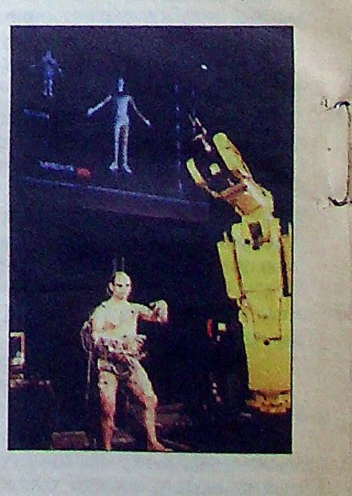
רות אלמגור

הקפטן משיב: אם את משתמשת בנטסקייפ, לא אמורה להיות בעיה. לכן, כנראה הדפדפן שלך הוא אקספלורר. כדי לקרוא עברית נדרשת גרסה 3 עם תמיכה לעברית. בדפדפן הזה יש בפינה הימנית התחתונה דגלים קטנים. לחיצה עליהם מניבה כמה אפשרויות של קודים לעברית. תעברי ביניהם עד שהאותיות יחזרו לגרסתם המקורית.

תוכנת מחשב באמצעות נגיעות במסכים, ותוכנה אחרת תרגמה את הנגיעות הללו לפולסים חשמליים, שהרטיטו את איבריו של סטלארק שישב באותה עת בלוקסמבורג וצפה אגב כך במסכי טלוויזיה בהם נראו הצופים מעוללים לו את מה שעוללו. סרט הווידאו שבו נראה סטלארק חוטף את השוקים החשמליים, ומניף את ידיו ורגליו לכל עבר, שודר מיד למרכזי הצפייה השונים. מנתוני הכניסה לאתר הרשמי של סטלארק באינטרנט עולה כי צופים מכל העולם היו מרותקים למופע.

השלב המתבקש הבא, לדברי סטלארק, לאחר התנסויות בהפעלה מרחוק של הגוף על ידי גופים אחרים, הוא הפעלה מרחוק של הגוף באמצעות מערכת חיצונית. החיבור לאינטרנט נועד, כך הוא מצהיר, ליטול את הפיקוד על השרירים מידי מערכת העצבים הפנימית ולהפקיד אותה בידי מערכת מידע חיצונית, כלומר האינטרנט.

בראיונות שנתן סטלארק בעבר לאמצעי תקשורת שונים, שבה ועולה שאלת הגוף האנושי כמשהו שפרט לעובדה

שהוא מיוצר בייצור המוני, אין לו יותר מדי יתרונות בעולם המודרני. סטלארק, תושב מלבורן וחבר באקדמיה האוסטרלית לאומנויות, בדק על בשרו את המסקנות הקיצוניות מאוד של התיאוריה שלו: באחד ממיצגיו הוא תלה את עצמו באוויר על ווים אימתניים, שננעצו בבשרו. הרעיון היה להרוס את העור, שמסמל לדבריו את גבולות האני. כדי לפרוץ את הגבולות הללו הוא גם יצר פסל שהושתל בתוך הקיבה שלו, והפיק אור מלאכותי וצלילים שהושמעו לקהל. הצבת הפסל בתוך הגוף סימלה את העדר ההפרדה שבין פנים הגוף למרחב הציבורי שבו נמצא הקהל.

סטלארק, שהופיע בעבר בכנסים בינלאומיים בניו זילנד, צרפת, אנגליה, בלגיה, אוסטרליה, פינלנד וגרמניה, והיה אמן אורח בסטודיו למחקרים יצירתיים באוניברסיטת קרנגי מלון האמריקאית, עשה כבר כמעט הכל: החל מהתנסויות במיסוך טוטלי של החושים, דרך החדרה של מכונות רובוטיות זעירות לגופו, צילום מבפנים של איבריו השונים וחיבור זרוע שלישית, ממוחשבת, לגופו, במיצג שנושאו היה תותב אלקטרוני המופעל מרחוק. הגיע הזמן, הוא מצהיר, לשאול את עצמנו מה פירוש הדבר שיש לנו גוף. התשובה, כך הוא חושב, נמצאת בגוף כאינטרפייס וכמקום שאליו מורידים מידע מהרשת.

במהלך המופע הוא יחבוש קסדה מיוחדת, שתגרום לגוף שלו להתנתק מהמתרחש בעולם החיצוני ותחבר את כל חושיו לעולם האינטרנט בלבד. "Ping Body" הוא קורא לזה. התוכנה פותחה על ידי חברת מרלין האוסטרלית, והיא תשלח בגופו של האמן זרמים חשמליים למשך 2,000 מילי־שניות בכל פעם. האינטרנט, הוא רוצה לומר בכך, אינה רק רשת של מאגרי מידע, היא משפיעה על הפעילות הפיסית בעולם. סטלארק קורא לזה סייבר וודו.

את סטלארק אפשר למצוא בכתובת:
http://stelarc.artspace.org.nz

וכן באתר של חברת מרלין, שם אפשר לראות את התמונות ולשמוע את הצלילים מהמחול הדיגיטלי:
http://merlin.com.au/stelarc/pingbody/index.html

דפנה לוויינוביץ'

פורצי כל העולם מתאחדים

המלחמה בין ההאקרים לרשויות עוברת להילוך שני

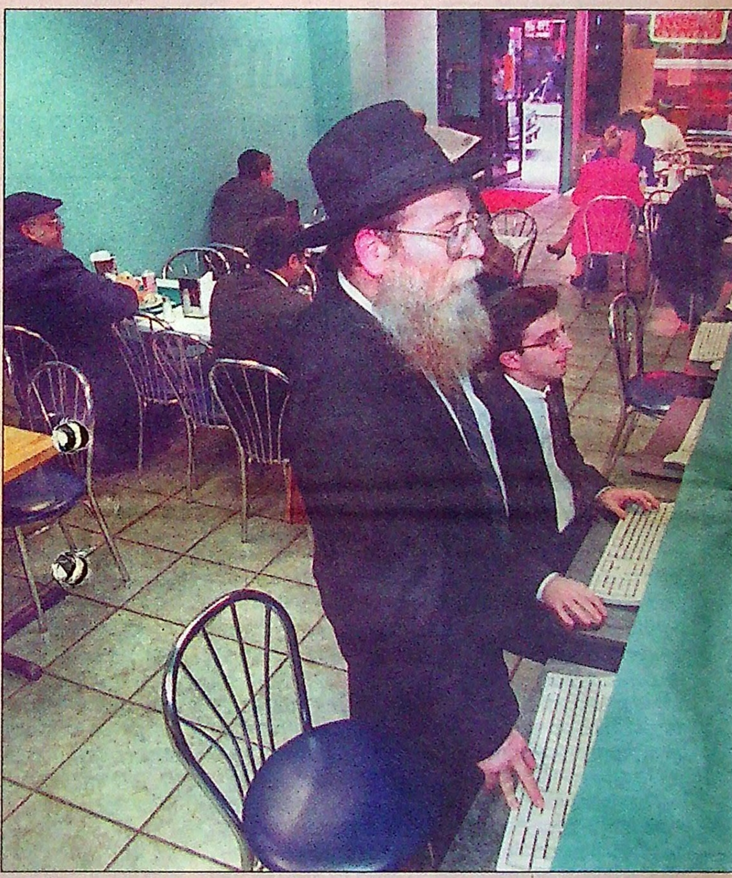
יותר משנה ניהלו כוחות הביטחון האמריקאיים מרדף אחר מרגל שחדר אל רשת המחשבים של הפנטגון ובסיסי חיל האוויר האמריקאי. בפנטגון הגדירו את המרגל כ"האיום מס' 1 על ביטחון ארצות הברית, קטלני יותר מה־KGB". בשבוע שעבר הם תפסו אותו. האיום מספר 1 על ארצות הברית היה ריצ'ארד פרייס, נער בן 16 מלונדון, שהצליח להסתנן מחדר השינה שלו למקומות הסודיים ביותר. "זה היה קל מאוד", אמר פרייס, "הרבה יותר קל לפריצה מרוב האוניברסיטאות באנגליה". ובעוד המומחים מהפנטגון מחפשים את הכבוד שלהם מתחת לבלטות הוסיף, "זה היה רק בשביל האתגר, וגם בשביל להרשים האקרים אחרים".

המקרה הנ"ל מצטרף לעוד שני מקרים מהשבוע האחרון הקשורים למלחמה בין ההאקרים לסוכנויות הביטחון. בשבוע שעבר פרסם ה־BBC כי האקרים הולנדים הציעו לסדאם חוסיין מאות סודות צבאיים בזמן מלחמת המפרץ. המידע יכול היה לשנות לבלי היכר את פני המלחמה, אבל העיראקים לא עשו שימוש במידע כי חשבו שמדובר במלכודת.

במקרה אחר, הכריז מגאזין ההאקרים 2600 מלחמה על השירותים החשאיים עקב עונש מאסר לשנה שהוטל על אחד, ברני ס., שלא הואשם במעשה פלילי אלא בהחזקת חומר מפליל. מבחינת המגאזין זה היה קו אדום. אם אפשר לאסור סתם כך לשנה על החזקת תוכנות ועיתונים, הרי שכל אחד מאיתנו צריך להתקשר לעורך דין. המגאזין הכריז מלחמה.

זה מצב מוזר בו צודקים שני הצדדים. כוחות הביטחון רוצים לשמור על

המשך בעמ' 8

לשמואל הרבר יש דרך חדשה להעביר את הפסקת הצהריים. הוא יורד ל"מגהד בייט קפה" – קפה האינטרנט הכשר הראשון, שנפתח השבוע במנהטן. נקניקיות, סלט תפוחי אדמה, כרוב חמוץ והרבה חומרה. אלי צריפה פתח את המסעדה בשיתוף עם חברת IDT מניו ג'רסי. הוא מספק את האוכל, והחברה מספקת את הגישה לרשת. בית הקפה מצטרף למספר גדל והולך של מסעדות סייבר בעיר, שהאנשים בה מעדיפים, משום מה, להעביר את הפסקת הצהריים שלהם בגלישה באינטרנט במקום לשמוע רכילויות לוהטות על אנשים מהמשרד. איזו עיר משונה.

תצלום: אי־פי

לקחת מספר ולעמוד בסוף התור

כמה אנשים נמצאים היום באינטרנט וכמה היו פעם? כמה אתרים יש? כמה מחשבים? על כל שאלה הרבה תשובות

דו"ח אמין

עידו אמין

מי שגלש בשעות הקטנות של לילה גשום באוטוסטרדת המידע, בין פורום אינטראקטיבי נטוש לאתר סגור "באופן זמני" או "לרגל שיפוצים", בוודאי תהה ברגע בודד במיוחד: אולי אין איש באינטרנט מלבדי? בניגוד למה שרבים חושבים, המספרים בני שמונה הספרות הזוכים לכותרות מדי פעם, אינם סיכום של איזו הנהלת חשבונות וירטואלית אלא שילוב של תחושות וסטטיסטיקה, ואין יום מתאים לדון בנושא זה מאשר היום, 1 באפריל.

כאשר אתם גולשים דרך ספק אינטרנט, אתם משתמשים באופן זמני במחשב שלו. הדור הישן של סטטיסטיקה באינטרנט התבסס על ספירת כל המחשבים המחוברים לאינטרנט (כרגע, 18 מיליון), והכפלתם במספר המשתמשים הממוצע למחשב. ואיך נדע מהו הממוצע? פעם, בדור המייסדים של האינטרנט, הרשת היתה מצומצמת והומוגנית וניתן היה לייחס תקפות מסוימת לתחושת הבטן של הדוגם. ההתפתחות המהירה של האינטרנט לא מותירה שום מקום לתחושות בטן כאלה.

תקווה חדשה נולדה לפני כשנה, כאשר החלו בסקרי שימוש באינטרנט להשתמש בטלפון. מתקשרים לאנשים הביתה ושואלים אותם "האם השתמשת באינטרנט בשבועות האחרונים?". נוסח השאלה, כמובן, פותח פתח לטעויות בקנה מידה אדיר, ובכך נוכח לדעת המקומון "תל אביב" כאשר לפני חודשים מספר ביצע סקר ששאל בדיוק את השאלה הנ"ל, ועשרה אחוז ענו שכן, תשובה מופרכת על פניה.

קל וחומר שגם לענק הסטטיסטיקה, נילסן, לא היה קל עם השאלה הזו. נילסן היא החברה האמריקאית שהמציאה את הרייטינג (ואת הקופסאות השחורות המודדות צפייה ונקראות "מד־אנשים"). בנילסן החליטו לא לסמוך על הסטטיסטיקות המושגות באמצעים טכניים ואוטומטיים למחצה, ופשוט לערוך סקר טלפוני ישן וטוב. הסקר הראשון שערכו, באוגוסט 95', אמד את מספר משתמשי האינטרנט ב־22 מיליון, אלא שהוא קיבל ביקורת מפי פרופ' דונה הופמן, שהשתתפה בניהולו, והעריכה את התוצאה האמיתית ב־16 מיליון בלבד. מספר נוסף שצץ באותה תקופה היה [illegible] עוד יותר: חברת נטסקייפ [illegible] בערך באותה תקופה כי בעולם מצויים בשימוש שמונה מיליון עותקים של הדפדפן שלה, שהיה אז בשימוש 80% מהשוק. כלומר, 10 מיליון אנשים. לפי סקר טלפוני אחר, של חברת אוריילי, בעלת מוניטין אף היא, שפורסם ביולי 95', מספר משתמ[illegible] האינטרנט בעולם היה לא יותר מחמישה ומשהו מיליונים.

השנה חזרו אנשי נילסן וראיינו שוב 2,800 מתוך 4,200 המשתתפים בסקר הראשון. תוצאות סקר זה פורסמו כעת, והפעם גם פרופ' הופמן נתנה את ברכתה לתוצאות: כנראה, בכל זאת, שכל אדם רביעי מעל גיל 16 בארצות הברית וקנדה גולש באינטרנט. פירושו של דבר 50 מיליון בני אדם בצפון אמריקה בלבד. זהו גידול של 50% במהלך השנה האחרונה. עבור קצב הגידול המסחרר של האינטרנט, 100% לשנה מאז 88', זה לא אחוז מרגש.

בענף האתרים בישראל רגילים לשיעורי צמיחה גבוהים בהרבה, אולי מכיוון שישראל עדיין עסוקה בהדבקת הפער שנוצר בינה לבין העולם המערבי. בגרפים שמצורפים לחלק מהסקרים הבינלאומיים נראה שישראל עוברת את רוסיה בהתחברות לאינטרנט, אך היא מתחת לפולניה, בלגיה, קוריאה, ברזיל, ניו זילנד ואוסטריה.

כמה אתרים יש באינטרנט? דרך משעשעת לענות על השאלה היא לספור כמה אתרים יש באתר "חמשת האחוזים העליונים של האינטרנט" ("top 5%"). אפשר לעשות חשבון פשוט: באתר יש כ־1,500 רישומים, אם כך באינטרנט יש כ־30 אלף אתרים. נכון? לא נכון. 1,500 האתרים הרשומים באתר חמשת האחוזים אינם אלא אות ומופת ליכולת ההשקעה של החברה המתפעלת את האתר. אתר ישראלי דומה – "טופ 10" – מכיל כיום כ־500 אתרים ישראליים שהגדיר כמשובחים. להערכת מנהלי האתר, בישראל יש כיום כ־5,000 אתרים (כולל אתרים אישיים). במדריך "תפוז" רשומים כיום קצת פחות מאלף אתרים בעברית, וב"דפי רשת" כ־1,300 אתרים. "וואלה!" אינו מפרסם את מספר האתרים הרשומים בו.

ומה בקשר לרייטינג באינטרנט? המפרסמים פס פרסומי ("באנר") באתר כלשהו מוטרדים מהשאלה: מי יוודא שאני מקבל את המגה־חשיפה שבעלי האתר מבטיחים לי? כמה חברות מציעות פתרונות למעקב אחר מספר הכניסות לאתרים שונים, אחר מספר החשיפות שמקבל כל באנר, ואחר שיעור ההיענות למודעות (click–through). אחת מהראשונות שבענף זה, חברת i–pro, פרסמה בימים אלה נתון מעניין: רק 2.1% מהמודעות באינטרנט זוכות שילחצו עליהן. בישראל, ממוצע ההקלקה בבאנרים שפורסמו באתרים הקשורים לרשת הפרסום הישראלית ישראל הייפרבאנר הוא 4.7%. הסיבה, לדעת ארז כוכבא מהייפרבאנר: מיקוד באוכלוסיה מדויקת. טיפ למי שקורא שורות אלה במטרה להיות פופולארי: הבאנר המוצלח ביותר בימים אלה, שזוכה לכ־15% היענות, מציע מידע על מיקום מצלמות המשטרה למדידת מהירות בכבישים.

ג'ון ברייס והשוטר אזולאי

במסיבת ענק בנמל יפו חגגו אנשי חברות ג'ון ברייס, אורקל וסאן בישראל את חנוכת מערך ההדרכה למוצרי אורקל לאינטרנט. מעל אלף חוגגים הגיעו למסיבת ריקודים עד אור הבוקר בשם "אינטרנט אלפיים". אלא שמי שציפה למוסיקה של שנות האלפיים נדרש להתפשר על מחרוזות שנות השמונים, והחגיגה שהיתה אמורה להמשך עד אור הבוקר נקטעה באיבה בשתיים אחרי חצות, על ידי המשטרה. למה זה מזכיר לי מוצרי תוכנה?

שתיקת הקבצים

אלונה קמחי

אולי יש בזה משהו?

פשיסטים פרואנים גנבו את הכלבה של אד לייט מלהקת מחול רוסית. בגלל זה ה־CIA משדר לה גלים למוח

פעם הכרתי בחור אחד, יפה תואר וחרדני. בכל פעם שניסיתי לשכנע אותו שאין כל בסיס לוגי לפחדיו הקיומיים הוא נהג לומר לי כך – זה שאני פרנואיד לא אומר שאין לי אויבים. גבירותי ורבותי – לא נותר אלא להסכים שזהו ארגומנט כבד משקל. אם טורחים וחושבים לעומקו של עניין, הרי זו אמת לאמיתה. לא כל חשד ניתן לפתור בהינף תיזה פסיכולוגית בדבר דיסאוריינטציה בשיפוט המציאות. גם אמן פגיע עם רגשי נחיתות עלול להיות באמת חסר כישרון. מספיק להיזכר בבארטון פינק מבית היוצר של האחים כהן, בשביל לאמת טענה זו ללא עוררין. סוכן הנסיעות החביב לא היה רוצח פסיכופת? היה! העולם סביב לא התגלה כיותר ויותר אבסורדי, מרושע ומלא מזימות? התגלה באבי אביו!

כל הטרנד הזה של להניח על שולחן הפסיכולוג צ'ק של מאתיים שקל ולשמוע במשך חמישים דקות שהכל עניין של פענוח נכון של ההתרחשויות והשקפת עולם חיובית

יותר הוא מפוקפק מהיסוד. מה יש, לא היו קונספירציות שהתגלו לציבור רק בדיעבד? אין רוע בעולם? הכל אי הבנות? כמו בספרים של גרוסמן – כשהילד איתמר יבין שהארנב הוא כולה ארנב והארנב יבין שאיתמר הוא פעוט רך ורחום, הכל יבוא על תיקונו. אנשי הג'יהאד האיסלאמי פשוט קצת מתוסכלים אחרי הכיבוש ואנחנו קצת אגרסיביים בגלל אלפיים שנות גלות, דרעי הוא אידיאליסט רגיש וליברמן הוא דובון רוסי מסורבל ונאיבי.

עניינינו היום הוא בחושפי המזימות המקצועיים שלא מערבבים קודש בחול. טענתם היא אחת – יש מזימה ועלינו לחשוף אותה ולפר[illegible] נשקם של הקומוניסטים / אימפריאליסטים / יהודים / [illegible]ממשלת ארה"ב / ניאו נאצים / השב"כ / גברים לבנים וכו' (מחק את המיותר).

נתחיל במשהו מקומי. יגאל עמיר לא הרג את ראש הממשלה. הכדורים היו כדורי סרק, רבין נורה פוינט בלאנק. טווח אפס. עמיר, לעומת זאת, ירה ממרחק כך וכך צעדים. מזימה. שב"כ. לפנינו עובד[illegible] פרשנויות, מסמכים, ציטוטים, ונסיון מעקב לוגי וכרונולוגי אחר מ[illegible] האירועים. בארי חאמיש, עורך העיתון "Inside israel" הוא האיש שמאחורי המסמך. כל הסקפטיקנים מוזמנים להצטרף למר חאמיש בחשדותיו שרצח רבין היה מהלך בתוך משחק שח סבוך ופתלתל עם כרוניקה של מוות ידוע מראש.

http://www.parascope.com/articles/0379/rabin_in.htm

וכמקובל – מן הציבורי אל האישי. הכירו את אד לייט, גבר מחויך ומזוקן בשנות הארבעים לחייו הנושא בתפקיד המכובד של נשיא "mind control forum" – אתר המרכז בתוכו את כל מה שרציתם לדעת על הדרכים המתוחכמות בהן שולט הממסד בתודעה שלכם. הכוונה אינה למתקפות תקשורתיות, תעמולה ושאר תופעות מוכרות. כאן אנו נכנסים לתחום מסוכן הרבה יותר – השתלות שבבים אלקטרוניים במוח, ניסויים פסיכיאטריים ושאר פעילויות בלתי נעימות שאינן בשליטת האזרח, מורדע ככל שיהיה.

החלק המרתק של האתר טמון במחלקת הסיפורים האישיים של הקורבנות. אני מרשה לעצמי לגולל בפניכם את סיפורו המזעזע וקורע הלב של מוז'ימיר בובאצ'ק (בחירה מקרית בשל השם הנהדר) שמוחו נוצל והושחת בידי ה־FBI. בובאצ'ק החביב, אזרח צ'כוסלובקיה ופעיל נלהב של התנועה לזכויות האדם, היגר לארצות הברית של אמריקה ושהה שם אי אילו שנים של שובע. כשחזר אל צ'כיה מולדתו, נחרד לגלות שאינו יכול להפסיק לחשוב על אורח החיים האמריקאי, אותו, מטבע היותו

אדם נשגב, הוא מתעב מכל וכל. בכל אשר הלך ועשה לא הפסיק מר בובאצ'ק להרהר בקפיטליזם ובנהנתנות. פעילותו הפוליטית הלכה והשתבשה והוא שקע במרה שחורה. אפילו בשנתו לא הצליח לחמוק מהשידורים הבלתי פוסקים שעודדו אותו לחרוג ממשנתו. לבובאצ'ק יש אתר משל עצמו בו תוכלו ללמוד יותר בהרחבה על הפאשיזם, הן של הרוסים והן של האמריקאים.

סיפור נוסף, נוגע ללב במיוחד, הוא סיפורה של אנג'ל, כלבתו של אד לייט שאף היא נידונה לסבול כל חייה מגלי הרדיו המשודרים למוחה, במקרה שלה בידי ה־CIA דווקא. אד לייט הציל אותה במו ידיו מידי פאשיסטים פרואנים שגנבו אותה מלהקת מחול רוסית. כל זה ברצינות תהומית, שחור על גבי לבן. נפעמת ומכושפת לחלוטין מאתרו של אד לייט לא נותר לי אלא להציע לכם שבפעם הבאה שתחלמו על גאולה כהן אל תרשו ליונגיאני שלכם לפתור אתכם בחרטוט על אם מסרסת, זקפו את האנטנות וגלשו מיד אל:

http//:www.mk.net/~mcf/index.htm#navigating

המשך מעמ' 7

הביטחון וההאקרים רוצים לשמור על החופש, כשבקרב משתתפים עקרונות מקודשים לצד ה"לרוץ ולספר לחבר'ה". מי ינצח? החוק עומד, כמובן, לצד כוחות הביטחון, ומשרדי משפטים מכל העולם נאלצים ללמוד על הרשת ומנסים לחוקק חוקים מגבילים. ההאקרים ימשיכו להניף את דגל חופש המידע, הרשויות קוראות לזה הצקה.

נכנס לי פופקורן למקלדת

שני סקרים שהתפרסמו באחרונה מגלים שרובנו (או לפחות מרבית האמריקאים) אוכלים פופקורן תוך כדי הגלישה ברשת, בשעה בה בדרך כלל היינו צופים בטלוויזיה. בסקר שערך האיגוד האמריקאי לחטיפים (כן כן, יש כזה) אמרו 85% מהנשאלים כי הם אוכלים חטיפים בזמן שהם גולשים ברשת. הפופקורן התגלה כחטיף הפופולארי (24%), ואחריו בייגלה (23%), חטיף צ'יפס (17%), נאצ'וס (14%) וחטיפי גבינה (9%). תוצאות הסקר התפרסמו בעלון של אוניברסיטת טאפטס. מכיוון שהסקר הוא של עכו"ם, נעדר באופן מפגיע מקרמה של הבמבה, חביבת הקהל הציוני.

ובזמן שאנחנו גולשים ואוכלים פופקורן, אנחנו בטח מוותרים על משהו אחר, שעשינו קודם, לפני שהרשת באה לעולם. לפי סקר של "ווירד", המפסידה העיקרית היא הטלוויזיה, ש־78% מהנשאלים אמרו כי הם מוותרים על הצפייה בה לטובת הגלישה. נפגעים נוספים: שינה ואכילה (23%), קריאת מגאזינים (17%), קריאת ספרים (16%), עבודות בית (16%), קריאת עיתונים (15%), פעילות מחוץ לבית (12%), התעמלות (9%) ומשחקי וידאו (8%).

8% מהנשאלים אמרו כי הם לא נאלצים לוותר על שום דבר כדי לגלוש ברשת. מעניין מה הם עשו קודם.

השם ירחם

הערפל החוקתי סביב רישום דומיינים באינטרנט הוביל ליצירת שוק שחור של שמות מכל הסוגים. יש גם ליסינג

אריאלה באייר

בספטמבר '94 התבשרה חברת מקדונלדס, באמצעות כתבה במגאזין Wired, ששמה נרשם כדומיין על ידי הכתב ג'ושוע קוויטר. קוויטר לא ניסה לסחוט את מקדונלדס אך עמד על כך שבתמורה לבעלות על הדומיין, תעניק החברה תרומה של מחשבים וציוד מחשבים לבית ספר נזקק. החברה תרמה והדומיין הועבר לרשותה.

חודשים ספורים לפני המקרה של מקדונלדס סערה הרשת מהמקרה של MTV. אדם קרי, מגיש בתחנה, [illegible] ביוזמתו ותחת שמו את הדומיין mtv.com וגם טרח, בזמנו החופשי, לטפל בטיפוח האתר ובעדכון תכניו. חשוב לציין שזה נעשה בגלוי. הנהלת MTV ראתה, ידעה, אך לא התערבה. אולי משום שאז המשמעויות עדיין לא היו ברורות לה. הכל התפוצץ כאשר אדם קרי הסתכסך עם הממונים עליו ונאלץ לפרוש [illegible]תחנה. ההנהלה ביקשה ממנו להעביר את הבעלות על הדומ[illegible] לרשותה, אך קרי סרב.

MTV גייסה סוללה כבדה של משפטנים אך כלום לא עזר. החוק, העמום למדי בנושא זה, לא עמד לצדם. הסיפור היכה גלים ותועד בהרחבה, הן על ידי קרי עצמו באתר אותו החזיק, והן על ידי מאות מעריציו מתקופת היותו מגיש תוכניות. המקרה אירע ב־'94, כשאינטרנט עוד לא היתה הדבר הכי חם בשטח, והעיתונות הכללית כמעט ולא התייחסה לפרשה. פרשת קרי נמשכה חודשים מספר עד שהושגה פשרה: קרי יוותר על הדומיין תמורת הסדר כספי שנאסר עליו לפרסם את תנאיו עד עצם היום הזה.

המקרה של קרי יצר תקדים. בעקבות הפרשה צצו יזמים שעשו רישום סיטונאי של מאות ואלפי דומיינים ויסדו מקצוע חדש: דומיין ברוקר. תופעת הברוקרים העוסקים בסחר אפור של דומיינים כמעט והכניעה גם את ירחון הנשים האמריקאי "קוסמופוליטן", הנמצא בבעלות קונצרן המו"לות הארסט. כשהחליט המגאזין להקים לעצמו אתר, הוא הופתע לגלות שהשם "קוסמופוליטן" כבר נרשם ואי אפשר להשתמש בו. נציגי הירחון ערכו בירור שהעלה כי הבעלים החוקי של הדומיין הוא ברוקר שברשותו אלפי דומיינים נוספים. רוב הדומיינים ניתנים לרכישה וחלקם מוצעים רק בליסינג(!). אנשי "קוסמופוליטן" נכנסו בעל כורחם למשא ומתן עם הברוקרים, אך הללו היו מוכנים להיפרד מהבעלות על הדומיין תמורת סכום חצוף בן כמה עשרות אלפי דולרים. המגאזין סירב להיכנע לסחטנות, וכדי לעקוף את הבעיה נאלצו לערוך שינוי חלקי ברישום הדומיין: במקום "קוסמופוליטן", נרשם המגאזין בשם "cosmomag" (colmopolitan magazine).

ככל שהנהירה לאינטרנט הלכה וגברה, החלו להצטבר מחלוקות בנושא השימוש בשם המסחרי כדומיין וחברות גדולות וידועות נאלצו להתמודד עם פיראטים. חלקן פתרו את הבעיה באמצעות רכישת הדומיין מהבעלים המקורי שלו תמורת תשלום מופקע. מי שזה קרה לו לא אוהב לדבר על זה. אף אחד לא אוהב שיחשבו שהוא פראייר. אך הבעיה קיימת ומתועדת בהרחבה על ידי העיתונות האלקטרונית ברשת, ולפי שעה אין לה עדיין פתרון.

חוקי ה־Trademark המקובלים במציאות אינם חופפים לנוהלי רישום הדומיין באינטרנט. במציאות אפשר לרשום ברשם החברות: בוטיק "דומינו", פיצה "דומינו" או מפעל מרצפות "דומינו". לעומת זאת, באינטרנט מי שרושם ראשון את השם "דומינו" (domino.com) כדומיין, בעצם קובע כי אף אחד אחר כבר לא יכול לעשות בו שימוש. לא משנה אם הוא מוכר פיצות, אופנה או מרצפות. ברשת הסיווג המקצועי לא רלוונטי, אלא רק תחום הקטגוריה המסחרית. קטגוריה זו (com), היא הגדולה מכולן בנפח הדומיינים שלה, משום שהיא כוללת את כל מי שאינו גוף צבאי (mil), ממשלתי (gov), חינוכי (edu), ציבורי (org), או תקשורתי (net).

מי שנובר בין ערימות הלינקים ב"מחוזות" הברוקרים, יכול לפגוש גם באסטות פרטיות של אנשים המציגים למכירה דומיין אחד בלבד. אחד מהם מציג לראווה את "television.com" ואף מציין שחברת "Cnet" הציעה לו 50 אלף דולר תמורת הנכס, אך הוא לא מסתפק בכסף קטן ועל כן סירב למכור להם. הדף מכיל גם את תמונתו, כדי שנדע עם מי יש לנו עסק, והוא אף מספר לנו שהוא טכנאי אצל ספק גישה לאינטרנט במינסוטה.

בבורסה ה"מאורגנת", המחירים נעים בין 500 אלף ל־700 אלף דולר. סכום השיא נדרש עבור "mailorderinc.com" כשלצדו אפשר לפגוש את "Ya–hoo.com", תמורת 150 אלף דולר. כל מי שמכיר את טים קוגל, הממנכ"ל את יאהו לתואר ביצת הזהב של האינטרנט, יודע שהג'נטלמן הזה לא יוותר בקלות.

בנוסף למקרי הפיראטיות, קרצה הפרצה החוקית לגורמים שלא יכלו להתאפק והחליטו לבצע טריקים מלוכלכים למתחרים העסקיים שלהם. Princeton Review למשל, גוף נכבד העוסק בשירותי הכשרה וקורסים, הזדרז לרשום שני דומיינים. אחד של עצמו והשני של מתחרהו העיקרי – Kaplan Education Center. אנשי קפלן הזדעקו, גייסו את העיתונות ואת דעת הקהל שאכן הוקיעו את המעשה, החוקי אבל המסריח. הלחץ הציבורי הועיל, ובהתערבות בורר קיבלה חברת קפלן את הדומיין שלה, כולל העברת בעלות כנדרש.

רישום דומיין בינלאומי באינטרנט הוא הליך פשוט שכל אחד יכול לבצע בעצמו. זה כרוך בתשלום של חמישים דולר לשנה המשולמים לשנתיים מראש, כלומר בסך הכל מאה דולר. אך לפני שמגישים את בקשת הרישום, חייבים לבדוק שהדומיין הרצוי אמנם פנוי, אלמלא כן הרישום לא יבוצע. עסקים שרוצים לשריין דומיין אך עדיין לא מקימים אתר, יכולים להשתמש בשירותי "רזרביישן". כמה חברות מספקות שירותים כאלה, והמחירים נעים בין 25 ל–50 דולר ללא הגבלת זמן. זאת בנוסף למאה הדולרים המשולמים ישירות עבור רישום הדומיין, המהווים מעין אגרת רישום.

הגוף המופקד על רישום דומיינים הוא NSL (Network Solutions ,Inc) באמצעות קבלן הביצוע InterNIC (intenet Network informaton Center).

הדומיין שייך לבעליו, לא לשרת שאצלו הוא נמצא, ולפיכך הוא רשאי לעמוד על זכותו להחליף אכסניה כראות עיניו, בלי לקבל תגובה כמו "זה נורא מסובך, לא כדאי לך" או "אני צריך אישור מהנהלת חשבונות, לבדוק אם הוא חייב לנו כסף" (ציטוטים אותנטיים). מי שמסתפק בדומיין ישראלי בלבד (www.XXX.co.il), לא צריך להרחיק עד אינטרניק. ניתן לקבל את השירות אצל כל אחד מספקי הגישה (IsPs) המקומיים. מי שהכתבה הציתה לו את מבער הקומבינות, כדאי שירגע. מסמך נוהלי הרישום, אותו אפשר לפגוש בסניף הישראלי של "Intornet Society", הרבה יותר הדוק מבחינת המותר והאסור. בארץ קטנה עם עכבר, שבה כולם מכירים את כולם, אף ספק אינטרנט לא ייתן את ידו לשטיקים שלא כדרך הטבע.

דומיינים למכירה http://www.bestdomains.com/
http://multimediarealty.com/domainbroker/
בדיקת דומיין (בינלאומי) http://rs.internic.net/cgi-bin/whois
רישום דומיין http://internic.net/
שמירת דומיין http://myname.com/
מידע על נוהלי רישום דומיין בישראל
http://www.isoc.org.il/

תראו מה שהעכבר הביא על

צ'לסי קלינטון

אחרי חצי דקה...

צ'לסי קלינטון מוזכרת באינטרנט 1,417 פעמים: 900 בווב ו־517 ביוזנט. מלבד דפי מעריצים וקובצי תמונות, היא מככבת בקבוצת הדיון alt.sex.clinton.chelsea (זה בדיוק מה שאתם חושבים). ממש בדקות אלה, החבר'ה ב־alt.pantyhose מנסים לאתר ברשת תמונה של צ'לסי חשופת רגליים.

אחרי דקה...

צ'לסי ויקטוריה קלינטון נולדה ב־27 בפברואר 1980 בליטל רוק, ארקנסו. היא שקלה 3.150 קילוגרם. השם שלה לקוח מהלהיט של ג'ודי קולינס "Chelsea Morning", שאת מלותיו כתבה בסוף שנות השישים ג'וני מיטשל (עקבות של היפיות אצל ביל והילארי?). היא לומדת בכיתה י"ב בבית ספר פרטי בוואשינגטון, ונחשבת תלמידה טובה. בחודש שעבר היא פרסמה בעיתון בית הספר חיבור על יום האוהבים. היא קפצה כיתה מב' לד'. היא צמחונית. יש לה חתול ששמו סוקס, וביל והילארי אלרגים אליו (סיבה טובה בשביל צ'לסי להירדם עם חיוך על השפתיים...)

בשנה הבאה צ'לסי תלך לקולג' (או לאוניברסיטה). היא התקבלה להרווארד ולייל, אבל באופן אישי היא מעדיפה ללכת לבראון, כור מחצבתם של ג'ון קנדי ג'וניור, וויליאם מונדייל והבת של ג'רלדין פרארו. איימי קרטר הגדילה לעשות ונזרקה מבראון ב־83'.

לפני שנה (לאחר שהגשר הוסר) הודיעה הילארי שלצ'לסי יש חבר!!! זהותו חסויה, וגודלה של מערכת היחסים הראשונה בחייה של צ'לסי מעורפלת למדי. את החברות שלה, לעומת זאת, היא מזמינה בסופי שבוע לקמפ דיוויד.

אחרי 10 דקות...

היא אוהבת מוסיקה אלטרנטיווית (כן כן). היא אוהבת לשחק כדורגל. היא אוהבת אמנות מודרנית. היא אוהבת תפוחי אדמה אפויים וברוקולי מוקרם, אבל היא ממש ממש שונאת עוגות שרקולד.

ב־94' התפרסמו ידיעות על שיר שצ'לסי הקליטה, לאחר שביל והילארי לא הסכימו שהיא תשתתף בוודסטוק 94', וביטלו את המינוי שלה על המגאזין Sassy. צ'לסי הכתירה את השיר בשם "אתה שם אלוהים? זאת אני, צ'לסי". מתברר שאף אחד לא ממש שמע את היצירה (עדויות לחיפושים נרחבים אחריו אפשר למצוא ב־rec.arts.theatre.musicals). הפרשה מוגדרת בקרב מעריצי צ'לסי כ"צ'לסיגייט".

לא קל להיות צ'לסי. ה־FBI מצותת לשיחות שלה עם החבר. סוקס מקבל יותר תשומת לב תקשורתית ממנה. ביל לא מרשה לה לנהוג בלימוזינה. ואף אחד לא מאמין לה כשהיא מתקשרת להזמין פיצה. תכתבו לה איזה מלה.

כתובת הדואר האלקטרוני של צ'לסי: chelsea@whitehouse.gov.

http://dns.ottawa.net/~pclip/chelsea.htm

http://downtime.stanford.edu/topten/old/95/list36.html

http://www.tufts.edu/~csoloff/chelsea.html

http://www.e-z.net/~david/c/chelsea.htm

http://garnet.berkeley.edu:4050/chelsea.html

לידיעת מדליקי התנורים

"בעיית שנת 2000" עלולה לפגוע גם בכם. מפעילי טוסטרים ומיקרוגל מוזהרים בזאת

בעיית "שנת 2000" של עולם המחשבים – טעויות תכנות שעלולות לגרום לשיבוש פעילות של מערכות אוטומטיות ב־1 בינואר 2000 – ידועה כבעיה שעלולה להשפיע בעיקר על מחשבי mainframe. אבל, ראו הוזהרתם, היא יכולה גם לפגוע בווידאו שאצלכם בסלון.

חבר הקונגרס הרפובליקאי, סטפן הורן, קרא השבוע לקיים "פעילות צרכנית" כדי להבטיח טיפול בבעיות שעלולות להיווצר במכשירים ביתיים, עם היכנס האלף הבא. הורן הודיע כי יפנה לכל מכון תקנים פדראלי גדול בבקשה שילמד את הנושא, וכי בכוונתו לעמוד בקשר עם התעשייה ועם הצרכנים לגבי האופן שבו יתמודדו מכשירי החשמל החדשים עם המילניום הבא.

"בעיית שנת 2000" נובעת מכך שמערכות מחשוב רבות "מניחות" שהספרות 1 עד 9 הן שתי הספרות הראשונות של כל שנה. אם הן לא יתוכנתו מחדש, הן "יחשבו" ששנת 2000, או שנת "00", היא שנת 1900, פירצה שעלולה לפגוע במערכות רבות, או לגרום להן לספק מידע לא נכון.

בחודש האחרון ציינו כמה מומחים בתעשייה כי מוצרים ששבבים שלהם "נגועים" בבעיה עלולים אף הם לפעול שלא כהלכה, או לא לפעול כלל. זאת משום שהשבבים האלה מכילים לא פעם שעונים אלקטרוניים ולוחות שנה המסייעים בהפעלת המכשיר, ורבים מהם עלולים להתבלבל כשיתקלו בשנה הלא מוכרת.

לא ברור כמה מוצרים עלולים להיפגע וכמה יעלה תיקונם, אבל מומחים בתעשייה מעריכים כי מדובר במיליוני מוצרים, ובעלות של מיליארדי דולרים. דוגמה כאובה אחת היא מעליות. מעליות נעזרות בשבבים כדי לפקח על הזמן העובר בין בדיקות התחזוקה. הן עלולות להפסיק את פעולתן בראשית האלף הבא.

גם המיקרוגל, התרמוסטט, מכונות הפקס, מכסחות הדשא ומכשירי חשמל אחרים הפועלים על מנגנון של שעון עלולים להיפגע.

מבחן אחד אותו מציעים מומחים לבדיקת הבעיה הוא לתכנת את התאריך המופיע על מכשיר חשמלי, דוגמת מיקרוגל, ל־31 בדצמבר 1999, ולבחון אם המכשיר ימשיך לפעול גם כעבור 24 שעות. "תקלות שנת 2000 ברבות מהיחידות האלה יהיו טורדניות ולא קטסטרופיות", אמר ברוס ה. האל, מנהל מחקר בחברת הייעוץ גארטנר מסטאמפורד, קונטיקט. "למרות זאת, ארגונים אינם יכולים להתעלם מהאחוז הקטן שתהיה לו השפעה ישירה על העסקים".

מומחים אומרים כי בחינת שבבים "נגועים" כדי לוודא שהם יפעלו גם בשנת 2000 עלולה להתגלות כקשה ויקרה. החלפת השבבים, אם אפשרית בכלל, עלולה לדרוש השבתת מכשירי החשמל או שליחתם לתיקון. "ללא ספק, הדבר גורם אי נוחות גדולה לצרכנים הפרטיים, המסחריים והממשלתיים", אמר חבר הקונגרס הורן.

מומחים בתעשייה העריכו, כי התאמת המידע למחשבי העולם עלולה להסתכם בסכום של בין 300 ל־600 מיליארד דולר, אף כי כמה מחקרים שנערכו באחרונה העלו כי הנתונים הללו מופרזים. ההערכות אינן כוללות תיקון מכשירים ששבביהם "נגועים".

והצעה ידידותית: אם אתם לא ממש חייבים, אל תעלו על מטוס ב־1 בינואר 2000.

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

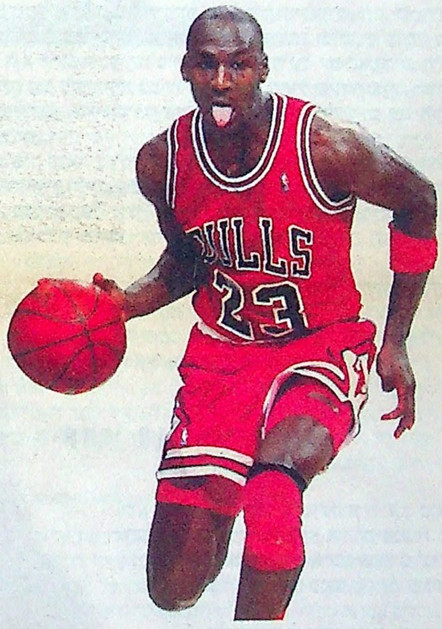
לא קורע רשתות

חגיגות החמישים של הליגה הטובה בעולם לא ראויות לשום סימפטיה, והסי.די רום החדש של ה־NBA לא יוסיף לכם שום דבר שאתם ממש צריכים לדעת

שמואל רוזנר

אחותי הנחמדה היא בערך בת שבע עשרה. אחותי המצחיקה היא נמוכה וממושקפת. אחותי המשונה היא מאמנת כדורסל. באמת. פעמיים בשבוע, במתנ"ס בירושלים, אחותי מכדררת, מוסרת, רצה וצועקת. אחר כך היא חוזרת הביתה, צרודה אבל מרוצה.

מעולם לא ראיתי אותה משחקת, למרות שכבר הרבה פעמים רציתי לבדוק מי ינצח באחד על אחד. אני גבוה ממנה לפחות בעשרים סנטימטר, רחב ממנה, חזק ממנה ומבוגר בשתים עשרה שנים. הצורך שלי להביס אותה, לפחות פעם אחת, הוא נושא לביקורת אחרת. אבל מי יודע. אחותי האהובה אוהבת מאוד כדורסל. אולי היא בכלל תנצח.

אחותי עושה קריירת אימון צנועה, ומקבלת משכורת צנועה בהתאם. את הכסף המועט שהיא מרוויחה היא לא השקיעה בתבונה. כשזה מגיע לכדורסל, אחותי עושה שטויות – כך קנתה לעצמה מינוי שנתי למשחקי מכבי ת"א.

בשבוע שעבר הצעתי לה מתנה. יש סי.די רום חדש – שיצא לרגל חגיגות חמישים השנה של ה־NBA. על הקופסה כתוב שמדובר ב"חגיגה של הרגעים הגדולים ב־50 שנות NBA. כל האנרגיות וכל הריגושים". רק שאחותי, ובצדק, לא התרגשה. אחרי ששמעה מה הוא מכיל, היא אמרה שזה בסדר, ולא צריך. אני יכול לשמור אותו. אחותי היא נערה מנומסת.

יותר מזה לא צריך לומר על המוצר החדש (מיראז' מולטימדיה אחראים לגרסה העברית שלו. SEA Multimedia אחראים למקורית, האמריקאית. מוצר עם חותמת רשמית של ה־NBA). גם לחובב כדורסל אמיתי לא דחוף לדעת כמה נקודות, בממוצע, איזיה תומאס נהג לקלוע בהארכות (סטטיסטיקות כגון אלה, מפורטות לעייפה, מצויות כאן בשפע). ואם כבר לראות את ג'ורדן מעופף, אפשר לחכות לגמר הפלייאוף ולהקליט – או לראות את הקלטת מגמר הפלייאוף של השנה שעברה (רצוי מהסדרה נגד ניו יורק. את השאר שיחקו רק בשביל להעביר את הזמן). עשר שניות של קליפ באיכות צפייה בינונית על צג המחשב לא יספרו את הסיפור האמיתי. לא את הסיפור על סקוטי פיפן, אפסנאי שהפך לשחקן שכבר מזמן יצא ממנו האוויר; לא של קארים עבדול ג'אבר, שחקן שתמיד יישאר איתנו; ולא של צ'מברליין, שחקן ששיחק לפני הרבה שנים ושאני, לצערי, לא יכול לזכור. בכלל, חגיגות החמישים של הליגה הטובה בעולם לא ראויות לשום סימפטיה. אם דיוויד שטרן החליט ששחקן הקולנוע וזמר הראפ שאקיל אוניל ראוי למקום בהיסטוריה – שיקנה בעצמו את הסי.די.

יש בו באמת המון אינפורמציה: קליפים ותמונות של חמישים השחקנים המצטיינים, נתונים בלי סוף, וגם את קולו של אגדת הכדורסל, יובי בראון (הוא העביר סדנאות בארץ, אז כולם מכירים אותו). רק שאת סיפורו של משחק הכדורסל מספר טוב יותר כל שידור חי בטלוויזיה. וממילא הפרשנים לא מפסיקים להפציץ בסטטיסטיקה.

טריוויה של ספורט יכולה להיות דבר נחמד. אבל אחרי שמנצחים את המחשב (רק בנקודה, ורק בדרגת הקושי הנמוכה) בחידון הטריוויה (מי, באמת, מלך הסלים בכל הזמנים של יוטה? – תשובה: קארל מלון), ואחרי שרואים את קלייד דרקסלר (הוא בפנים ורודמן בחוץ?) מטביע חמש פעמים, זה פשוט נמאס. אם אתם חובבי כדור־סל, אוהבים לשחק, שונאים להשתעמם ויש לכם קצת כסף בכיס, הנה עצה ספורטיווית: קנו כדור.

"NBA at 50", הפצה: מיראז' מולטימדיה. מחיר: 129 שקלים (אפשר לקנות יחד עם "NBA 96" ב־229 שקלים)

אני גולש איתה מהמכולת

ברשת קו־אופ הריבוע הכחול אפשר לקנות דרך האינטרנט ואפילו לקבל שעות גלישה בחינם. הבעיה: לא לחלונות 95

עידו אמין

לפני שנים, הרבה לפני הכרטיסים החכמים והשרתים הבטוחים, הרבה לפני עידן האינטרנט לכל ילד, כשאוטוסטרדת המידע היתה רק חול וחול, ברשת הריבוע הכחול כבר הציעו לבעלי המודמים (אז במהירות 2,400) להתחבר למרכז הקניות הממוחשב שלהם, לבצע הזמנות מהרשת ולקבל אותן הביתה עם שליח. זה היה גן עדן לעצלנים וסוציומטים שהעדיפו להתרחק ככל האפשר מחוויית הקניות המזרח תיכונית המהבילה ולבצע אותה ממרחק בטוח, ולכן מיד התחברתי אף אני.

הכתם היחיד בחזון שהקדים את זמנו, כתם שפגע בשימושיות התוכנה שסיפק הקו־אופ – היה שהיא עבדה תחת דוס בלבד, ועוד פחות מכך: בסביבה נחותה זו היא דימתה אמולציה של טרמינל למחשב מרכזי. במלים אחרות: במקום עגלת קניות קיבל הטל־שופר המתחיל מלגזה בת עשרים, המעוררת מחשבות נוגות על מה שצפן לנו העתיד. ממשק ההפעלה היה גס ורגיש לטעויות אנוש, על עכבר לא היה מה לדבר, והיו בה מוזרויות כמו ההכרח להשתמש ב־Enter הימני בלבד – ובמקרה שגיאה ללחוץ על ה־Alt בלבד. נכון, "אחרי שמתרגלים" זה נראה יותר טוב, אבל מי רוצה להתרגל ומי בכלל יכול.

למרות זאת, בתחרות עם הסופרמרקט המקומי שלי (מרשת קו־אופ אף הוא) התוכנה ניצחה. למרות כל בעיותיה, היא היתה יותר ידידותית ונוחה ממנו, ואף הציעה מגוון רב יותר: עשרות סוגים של מוצרים שנעדרו ממדפי הסופרמרקט שלי, או שהיו לא טריים, או שבדיוק נגמרו. יתר על כן, התוכנה פעלה 24 שעות ביממה. נכון, קצת קשה לבחור מוצר בעזרת 18 אותיות בלבד לכל שם מוצר, וארבע אותיות לשם היצרן – אבל כשמביאים לך את הסחורה עד הבית, אתה מוכן להרבה פשרות. כשגיליתי מוצר שאהבתי, העתקתי את מספר הקוד שלו מהעטיפה, וכך הייתי בטוח שהזמנתי את המוצר הנכון: גן עדן לחולי מחשב. ראוי לציין, כי הפירות והירקות היו מובחרים, וכל מחסור או טעות טופלו באדיבות על ידי עובדי הקו־אופ, שלא אחת אף התקשרו אלי הביתה לשאול מה להכניס למשלוח במקום פריט שאזל.

יום אחד הפסיקה התוכנה לעבוד. תהיתי אם בחשאיות שבה נוצר, כך גם נגנז הפרויקט, אך במוקד התמיכה הפתיעו אותי בגדול: יצאה גרסה חדשה של התוכנה, המתאימה לחלונות. היא מגיעה בליווי דפי עזרה שהודפסו ברשלנות (וגרמו להתקנה לא לגמרי חלקה), וקטלוג כרומו צבעוני עם צילומי מוצרים רבים. התוכנה, מתברר, היא אותה הגברת באדרת מעט שונה: המסכים דומים מאוד לאלה שהיו בעבר (ותבל), אלא שעתה התקשורת מהירה יותר, ופה ושם אף הופיעו כפתורים לחיצים. ניתן להוסיף פריטים לרשימה על פי מספר קטלוגי, על פי מספר קוד המופיע על המוצר או לחפש על פי שם מתוך רשימה של אלפי מוצרים. ניתן גם לגבש רשימת קניות קבועה, ולשנות בה את הכמויות מדי פעם.

החידוש המרכזי הוא: התקשורת בעידן החדש של ה"קו־אופ ליין" מתרחשת דרך האינטרנט, ועל כל קנייה מוענק זמן שיטוט חינם באינטרנט! עם הכניסה למערכת נמסר לקונה כמה שעות גלישה עומדות לזכותו, והוא מוזמן לקנות בעזרת הממשק הנוקשה שתיארנו – או לעבור לנטסקייפ ולגלוש על חשבון הסופרמרקט. לצערי, כשניסיתי את האפשרות המלהיבה הזאת – היא לא עבדה. תשובתם של אנשי התמיכה היתה פשוטה וכל כך מוכרת: "המחשב שלך לא בסדר". ביתר פירוט, מתברר שמה שלא בסדר במחשב שלי הוא שעברתי לחלונות 95 ואילו שירות הגלישה מהמכולת מותאם רק לדרפפנים מהדור הקודם (16 ביט). לאט לאט, מן הסתם, ייכנע גם הריבוע הכחול לחלונות 95. אולי אפילו בזמן הקרוב.

השירות פועל במרכז הארץ, בין נתניה לרחובות, ולא כולל יישובים קטנים. בקרו באתר קו־אופ באינטרנט www.coop.co.il או צלצלו ל־177־022־3577

איפה המפתחות של הצוללת?

במשחק הראשון שכתב לסי.די רום, עושה טום קלאנסי את מה שהוא עושה הכי טוב: מחייך בשרמנטיות ושוטף את השחקן בתערובת מוזרה של נתונים טכניים נכונים, חדשות בדויות, פארנויות מתקופת המלחמה הקרה וקונספירציות כלל עולמיות. למי זה טוב?

טום קלאנסי. אם לא היו מפרסמים את רומן שלו, יכול להיות שברגע זה הוא היה יורה בחייזרים

שלומציון קינן

המשך מעמוד השער

רק מה, אחרי הסרט שהוקרן בערוץ 8, שבו ידע זאטוט בן חודש לשלוף מיידי מטוס מתוך ערימת צעצועים (אבל לא לבצע פעולות פשוטות כמו תקשורת עם זאטוטים אחרים) ברור שצוללות זה לא לבנות וכך, במשך המשמרת הראשונה שלי בגשר הפיקוד של ה־SSN הרגשתי כמו ילדת גן ממוצעת שקיבלה לידיה משאית. בודקים את הזווית ואת לחץ המים, סופרים כמה פצצות טורפדו וטילי טומהוק יש בכל קנה, יורים בצוללות האויב, משתדלים לא לירות בלוויתנים ובעיקר מנסים לברוח מהסינים. נו? אז מה? למה זה טוב?

מתברר שזה טוב לאנשים מסוימים. דוקטור מאיר שטיגליץ אמון על מורשת קלנסי. "נו, הוא הראשון שהבין ששום דבר ב־CIA לא סודי, למרות שחצי מהאינפורמציה הסודית שלו היתה מוטעית", הוא הסביר. הרי טום קלאנסי לקח את הצוללות ב"אוקטובר האדום" ממקורות מודיעיניים של ה־CIA. דרך הסוכן הכפול אולדריץ' איימס, שנחשף כסוכן KGB לפני שנה". "סליחה?" אמרתי לו, "הרי לרוסים בכלל לא היתה צוללת מדגם אלפא".

"את לא מבינה מה קורה בעולם?".

"לא ממש", עניתי לו, "אולי נדבר על צלוליטיס?" אבל לא. הוא המשיך להסביר לי על צוללות גרעיניות.

גולמי וגולמני

נשאלת השאלה מה עובר במוחו של התינוק המגודל קלאנסי, שהמשרד שלו מצופה מקיר לקיר במפות צבאיות ומשחקי מלחמה, שהוא גם אספן אמנות, בעלים של קבוצת בייסבול ויש לו קטר פרטי וטנק פרטי משלו. מעניין, וגם מפחיד, לחשוב מה היה קורה עם קלאנסי אם לא היו מפרסמים אף רומן שלו מעולם. בעצם, לא מעניין. רק מפחיד.

ברם, כקונספירטור שמצא את מקומו, פותח האיש עצמו את המשחק ("הי, איים טום קלאנסי"), עם אותו חיוך מפורסם ולא בהכרח בלתי כובש, ואותם משקפי שמש עצמם. הוא מספר על הצוללת שמככבת במשחק, ה"שייאן": "אחד מכלי הנשק המתוחכמים ביותר באוקיינוס כיום", וקובע, "תתייחסו לזה כאל קורס מזורז בפיקוד על ספינות מלחמה מודרנית. אם תצליחו, אני אפגוש אתכם אחר כך".

וכך, כשהתקווה לפגוש את קלאנסי מאוחר יותר מניעה אותנו, אנחנו צופים בקטע חדשותי אלק ובו מספר שדנג דג'ה בנג, מנהיג סין, מת לאחר 18 חודשים בבית חולים צבאי (מאחר והמשחק יצא לפני מותו של פנג, מנהיג סין, סביר להניח שבזמן הכנת המשחק ישב קלאנסי עם יד אחת על מהקלדת ויד שנייה על הדופק של המנהיג החולה). בינתיים בכותרת המחר שלנו, מתכנן יורשו של בנג מעבר מבוקר לקפיטליזם. רק מה? אותו בן בליעל מרקסיסט שריכא את מרד הסטודנטים בכיכר טיינמן ובקיצור, אויב החירות באשר היא, זומם הפיכה צבאית. בו בזמן מתגלה פתאום (ואכן התגלה במציאות) נפט באיי ספרטלי שבים דרום סין ומתפתחת מריבה (שגם היא אמיתית) בין יפאן, סין וייטנאם וטייוואן. הפורנוגרפיה שבאקטואליה מגיעה כאן לספי גירוי חדשים (למי שזה עושה לו טוב) ואנחנו עוברים למבזק חדשות מיוחד "לפני שש שעות תפסו הסינים ספינת קידוח נושאת דגל אמריקאי וכבשו את איי ספרטלי. זוהי מלחמה. כוחות ים אוויר ויבשה יוצאים לאיי ספרטלי הכבושים".

בבית הלבן, בינתיים, מגנה הנשיא את הכיבוש ומתכונן למלחמה. דוח"ות מודיעיניים מדווחים על ציים סיניים שמתפרסים לאורך חופי ארצות הברית. כאן מתרעם שוב המומחה הגרעיני. "ציים סיניים לא נראים לי הגיוניים", גורס שטיגליץ, "הסינים בכלל לא בני תחרות עם הצי השביעי האמריקאי שנמצא שם. לסין יש שליש מהאוניות שיש לארצות הברית ואף אחת מהן לא באותה רמה. קלאנסי כנראה עדיין נמצא בעולם של המלחמה הקרה שבו האמריקאים הכי חלשים בדימוי העצמי למרות שהיריב נופל מהם בכמה דרגות". אבל לנו זה בכלל לא משנה כשהסינים יורים עלינו עם צוללות כאלה או אחרות.

שוב בכותרות המחר, מצמיד הקריין את האוזנייה לאוזנו (מסמנים לנו שכתבתנו נמצאת על סיפון האינדפנדס) ואכן בלונדינית דוגמת קורקי שרווד ניצבת על סיפון נושאת המטוסים האינדפנדנס: "יש כאן תחושה אמיתית של מטרה! לקראת היום הזה אומנו הגברים והנשים הללו כאן, מי ששותף להתרגשות הפטריוטית, שותף, ללא ספק גם לצ'ופר הגדול שמחכה לפטריוט האמיתי, במיוחד אם הוא מפקד צוללת: חתיכות משגעות בכל נמל. מעכשיו אתה מפקד הצוללת, הפקודה שלך חייבות להיות מלצריות בלי מגע והארמירל מנפנף לך; "ציר מרצלח".

נכון תמיד לצ'פחה

כמי שהיה סוכן ביטוח במשך שנים והיום הוא ביליונר ואורח של כבוד בבית הלבן, הצליח טום קלאנסי, 47, לעשות מיליונים בזכות הפארנויה האנושית, משולבת בפרטים טכניים מדויקים ואמינים. אבל אין לו את הנשמה של לן דייטון או של ג'ון לה קארה. הגיבור של קלאנסי, ג'אק ראיין הנכון תמיד לצ'פחה, לא דומה בכלל לסמיילי הציניקן ושבע האכזבות, שחייב לרדת עד לשורש האמת גם אם אין לו מזה שום נחת. "קשה לי להסביר את סוד קסמו המפוקפק של קלאנסי", אומר סופר הריגול אמנון ז'קונט. "המעוף היחיד שישנו בספריו, אם בכלל, זה במציאת מינוח טכנולוגי פופולארי. ברמה האנושית הוא מאוד דל, גולמי וגולמני. גולמי מבחינת החומרים וגולמני מבחינה ספרותית. הגיבור שלו, ג'ק ראיין, הוא בלתי נסבל. הרזומה שלו כולל שלושה משפטים; הוא עסק בעניינים שהשתיקה יפה להם ותמיד הצליח".

בקיצור, אצל קלאנסי אין בני אדם. יש צוללות מבהיקות באורך 360 רגל, ויש טרוריסטים וקומוניסטים שחומסים פסים וכוכבים בכל פינה על פני הפלנטה; אירלנד, דרום אמריקה, המזרח התיכון, קוריאה ועכשיו סין. באופן אישי, נשברתי אחרי המשפט "דונלד הנהן ואז הרים עיניו אל אשתו, האשה שהראתה לו שחוכמה וגיל צעיר אינם סותרים זה את זה".

משחקים שנכתבו על ידי סופרים זה אף פעם לא זה. אין מה לעשות, להוציא את ארתור סי קלארק שכתב את "המפגש עם ראמה" בגילו המופלג, ואת "עולם הדיסק" של פראצ'ד, לא היו הרבה שרסים. סופרים טובים לא כתבו משחקים טובים וצריך להסתדר עם מה שיש. המפגש הראשון של קלאנסי עם משחקי סי.די רום היה כאמור בפרויקט המיליונים הגרנדיוזי ספייקראפט, שבניגוד ל־SSN היה משחק הרפתקאות אסטרטגי. וויליאם קולבי ואולג קאלוגין, ראשי ה־CIA וה־KGB, גילמו את עצמם בקטעי וידאו. המשחק אמור היה להכניס אותך לאתרים מסווגים של סוכנויות הביון, רק שהאתרים לא היו מסווגים והכניסה אליהם לא ממש פעלה. אבל הצלחה היתה, וקלאנסי עבר לז'אנר שהוא הכי אוהב (גם בספרים): האסטרטגיה.

חו האסטרטגיה. בשלב הראשון יש לאסוף טילי טומהוק בפרל הארבור. כמובן שהסיכוי להגיע לשם חיים קטן מאוד. צריך בו בזמן לתקן את האזורים בצוללת שנפגעו, לשוחח בקשר עם 133 הקצינים המאומנים היטב שלנו, לבדוק אם אנחנו בשכבת מים (תרמוקלין) קרים או חמים. כלומר, באיזו מידה אנו נקלטים ברדאר האויב. לשלוח פצצות קול כדי לתעתע, לסובב את הפריסקופ כדי לראות, לרדת במהירות כדי לירות ולעלות, להשתמש בשאיבת מים מהירה כדי לברוח או לקבל תשדורת לווין ממפקדינו.

סוד הקסם של קלאנסי הוא בהעמסה בלתי פוסקת של פרטים ובדיוק ובאמינות של הכביכול קונספירציות בינלאומיות. בניגוד למשחקי סימולציה אחרים, יש לזכור שהצוללת מנווטת באיטיות בתוך המים ולכן הכל הרבה יותר קשה.

אבל לאחר כמה נסיונות, כשסיימת את המשימה ופוצצת את כל הסינים הרעים, קשה לתאר את תחושת הסיפוק והגאווה כשמדברים עליך בחדשות. כן, היתה זו השייאן, צוללת ה־USS מדגם לוס אנג'לס, שהביסה היום את כל הצוללת הסיניות. ומי מפקד הצוללת הגיבור אם לא אתה?

מכוניות

ללכת בלי, להרגיש עם

תמונות PhotoBubble הן צילומי וידאו פנורמיים שאפשר "לשוטט" בהן. האתרים של הונדה יפאן ושל טויוטה מזמינים אתכם לראות תמונות של דגמים שלהן "דרך העיניים של הנהג". זה דורש קצת עבודה – צריך להוריד את התוכנה של אומניוויו, מפתחת ה-PhotoBubble, אבל זה שווה: אפשר להתקרב ללוח השעונים, לעבור למושב האחורי, לעשות זום על הידית של הדלת. אי אפשר, לעומת זאת, להיכנס מתחת למכונית ולבדוק את המנוע. לשם הצלם לא הגיע. חבל רק שלא צירפו גם את האוזניים של הנהג ואת האף שלו, כי מה שווה מכונית חדשה בלי הריח. האתר של הונדה-יפאן כתוב יפאנית ברובו. תתמצאו בו בעזרת המלים היחידות שמופיעות באנגלית. ואם אתם כבר באומניוויו, כדאי להתעכב בבית המפלים של פרנק לויד רייט.

http://www.omniview.com

http://www.honda.co.jp/home/ncp/photobub

http://www.toyota.com/supra

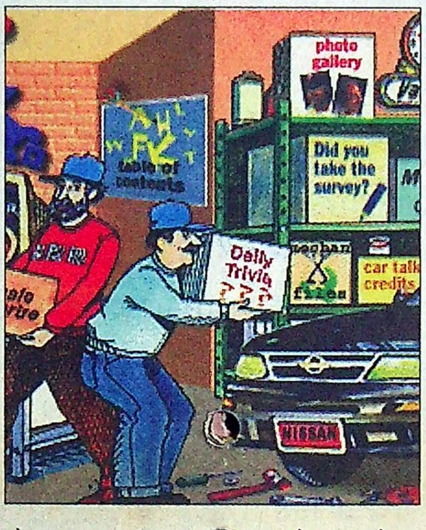
ג'יאנטים מגנזיום

SpecialCar Journal הוא מגזין אמריקאי, בהוצאת קלייטון גרופ, לכלי רכב מיוחדים וחדישים. יש בו כתבות על דגמים ספציפיים וקטעי חדשות הלקוחים מניוזפייג' – אתר המספק חדשות כלכלה לרשת – בהם מדווח על הנעשה בחברות רכב שונות. הוא כולל גם קישורים לאתרים אחרים, ביניהם כאלה העוסקים במירוצי מכוניות, מידע על אירועים ועוד. אם נכנסתם אליו רק בשביל המידע ואין לכם עניין לרכוש מכונית בעזרת הנט, תאלצו בעל כורחכם לנווט בין החלקים הלא מעטים העוסקים במכירה. בשביל מידע נטו על מכוניות לכו ישר למדור החדשות או לארכיון, לדוג כתבות נוספות, והכי טוב – למדור Yellow Pages, שם אפשר למצוא אתרים ספציפיים לדגמים מסוימים, חברות, מועדוני רכב וחדרי שיחות על מכוניות, בטח.

http://www.specialcar.com

לדבר על זה

אתר של תוכנית רדיו "Car Talk" המשודרת ברדיו הציבורי הלאומי של ארצות הברית. מגישי התוכנית, ריי וטום מליוזי, לא טרחו לעדכן את הגינונים הרדיופוניים שלהם לכבוד הרשת: "whadayya want to talk about", הם שואלים ישירות, ולא כדאי להיאחז בהנחה שאופן ההתבטאות מעיד על רמת התוכן. הידע שלהם ראוי להערכה. זה המקום לשמוע או לקרוא מידע על מכוניות שונות, לברר כל פרט שהעליתם על דעתכם, ממידע על התוצאות שהשיגו מודלים שונים במבחני עמידות בתאונות ומידע חיוני לבטיחות בנהיגה, עד איזה מכונית הכי נפוצה בקרב צעירים שסיימו קולג' בארצות הברית, איך תפגוש את אהבת חייך בכביש עמוס ומה אומרים לחבר שקנה מכונית מכוערת (משקרים). לפני שאתם קוראים משהו תורידו קובץ כדי לשמוע אותם – הכל יהיה ברור אחר כך.

http://www.cartalk.com

זכויות האדם

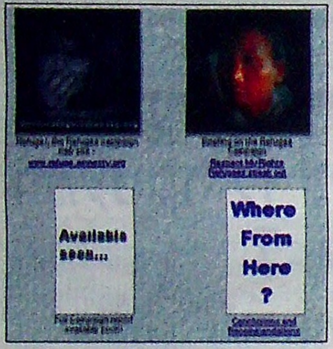
למען מטרה טובה

אתר במיטב המסורת הבריטית, המנצל בצורה מצוינת את הכלים של האינטרנט. מגאזין וירטואלי העוסק בבני אדם וזכויות אדם. בחלק א', החדשותי, נמצאות חדשות עדכניות וכתבות עם קטעי וידאו וקול. אלו הן הכתבות והידיעות המגיעות, במקרה הטוב, ל"בקצרה" של חדשות החוץ אצלנו. בלשון האתר – "גלו מה באמת קורה בעולם" – מבריטניה ועד טרינידד, מניצול ילדים ועד עונש המוות. ניתן לחפש ידיעות לפי מדינה ונושא. חלק ב' כולל חומר רקע ותחקירים מעמיקים המסודרים על פי נושאים: זכויות הילד, נשים, פליטים וכו'. אם אתם מתגעגעים ל"כלבוטק", היכנסו ל-BLAST. סדר הגודל של השערוריות מפצה על היעדרו של גדעון רייכר. חלק ג' כולל תערוכות בגלריות וירטואליות. מומלץ במיוחד לחזות בלינק של תצוגות קודמות בתערוכה "ילדים במלחמה" של דאריו מיטידיארי. קטעי אודיו מאפשרים לשמוע ראיונות וכתבות, להאזין לתחנה העצמאית מבלגראד ששידוריה נאסרו על ידי הרשויות הסרביות ולשמוע שירים המוקראים על ידי יוצריהם. קובצי וידאו כוללים קטעים מתוכניות טלוויזיה וסרטי תעודה. חוץ מזה יש קבוצות דיון ולוח מודעות למחפשי עבודה. אין ספק, הבריטים יודעים לעשות את העבודה.

http://www.oneworld.org/index.html

הטקסטים המלאים

אתר המיועד לאקדמיה, ומשרת ייעוד זה נאמנה. זוהי ספריית המרכז לזכויות אדם של

אוניברסיטת מינסוטה. באר ללא תחתית של מסמכים, אמנות, הצהרות וקישורים. האתר כולל את רוב הטקסטים הרשמיים למען זכויות האדם, בין מדינתיים או ארגוניים, מחולקים לפי נושאים. לחיפוש מומלץ להגיע מהדף הראשי ולבחור בגרסת ה-excite ולא ב-wais. הטקסטים עצמם נמצאים כולם על שרת האוניברסיטה, בדרך כלל גם בצרפתית ובספרדית, אך בפורמטים שונים (גשו לטיפים בדף הראשי לקבלת הסבר מעמיק). אזור הקישורים לאתרים אחרים מכיל מאות כאלה, ב-17 קטגוריות, לכמעט כל אתר הקשור לזכויות האדם – מהאתר הרשמי של האו"ם ועד לעמודי בית של האינדיאנים בדרום אמריקה הנאבקים על שימור תרבותם. אין ספור האפשרויות מפצות על הזמן שלעתים לוקח עד להופעת הרשימה כולה.

http://www.umn.edu/humanrts

אי-אפשר בלי

למרות אגף הקישורים העלוב, אתר הבית של ארגון אמנסטי הבינלאומי שווה ביקור. רוב החומר הפרסומי של הארגון מהשנים האחרונות, כגון הודעות לעיתונות ופרסומים שנתיים ומיוחדים, מצויים כאן (רוב החומר מלפני '96 – בפורמט טקסטואלי). יש מנוע חיפוש פשוט, מידע כללי על הארגון וההיסטוריה שלו וספרייה המכילה את דו"חות המדינה האימתניים, בהם מככבת גם ארצות הברית. שני החלקים המומלצים יותר הם המבצעים ו-NOW ACT. כל חודש מכריז הארגון על מבצע בנושא מסוים או במדינה או אזור מסוימים. החודש מדובר בפליטים. מלבד עיצוב משובח ניתן למצוא חומר רקע מעניין ותשובה לשאלה הטורדנית "מה אנחנו יכולים לעשות". ניתן לעיין גם במבצעים קודמים (טורקיה, סין, צ'אד, זכויות נשים, עונש מוות ועוד), ולהתעמת עם האמת העירומה. תחת הלינק NOW ACT מובאים כל חודש שלושה מקרים של אנשים הנתונים בסכנת חיים עקב הפרת זכויותיהם. מלבד מידע, ולאחר שקראתם את ההוראות וההמלצות המתאימות, תוכלו לשלוח מכתבים למען שחרורם. מהאתר ניתן לעשות מינוי על רשימת התפוצה של הארגון. פעילי העכבר! בקרו כאן ותוכלו להרגיש שתרמתם משהו לרווחת כולנו.

http://www.amnesty.org

פילוסופיה

אני גולש משמע...

ה"פרינספיה סייברנטיקה" הוא אתר-פרויקט, שייעודו המקורי נשגב מבינת הגולש המצוי. הוא יכול לשמש כאנציקלופדיה היפרטקסטואלית לפילוסופיה, כאתר לימודי ליסודות הפילוסופיה, או כהצהרה אידיאולוגית אינטראקטיווית בדבר הניסיון לפתח ידע ולקשר בין שאלות פילוסופיות עתיקות לבין התיאוריות והטכנולוגיות החדשות של הסייברספייס. הגלים נראים בהתחלה גבוהים מדי, אך אל פחד. האתר מספק חוויה מרנינה של גלישה מקושרת בנבכי החוכמה והמלים הקשות. הוא מסודר והגיוני עד כדי אי מציאת הידיים והרגליים. ככה זה אצל פילוסופים.

http://pespmc1.vub.ac.be/Default.html

סדר שיהיה פה!

"פילוסופיה בסייברספייס" הוא האתר שיעשה לכם סדר בבלגן. רוצים להוריד תוכנת לוגיקה? להזמין מאמרים בפקס? לקחת קורסים בפילוסופיה בהנחיה מרחוק? להבין מי אתם? מאיפה באתם? לאן אתם הולכים? מה משמעות החיים ובכלל למה? זהו אתר הפתיחה הטוב ביותר בניסיון לענות על השאלות האלו. האתר מסוגנן, מעודכן ורחב אופקים. עושר הלינקים שלו מעורר השתאות, וזה גם חסרונו המרכזי: הוא אינו ביקורתי מספיק לגבי בחירת הקישורים, ובכך גורם לגולש מחפש החוכמה לבזבז את זמנו בגלישה לאתרים מיותרים כליל.

http://www-personal.monash.edu.au/~dey/phil/noframes.htm

באמת למה?

"למה באתי אל העולם? למה אף אחד לא שאל אותי?" פותח הפילוסוף קירקגארד את האתר המרשים הזה, העוסק באקזיסטנציאליזם. האתר ברור ומתומצת מאוד, מנסה לענות על השאלות והמושגים המרכזיים בתחום, בין היתר על ידי התייחסות ספציפית לאבות המייסדים כמו סארטר, קאפקא, ניטשה, אלבר קאמי ואפילו אלי ויזל. לכתבים של כל אלה ושל ענקי רוח נוספים יש לינקים מפורטים, וגם תמצית ביוגרפית ובביליוגרפית. האתר ידאג לעדכן אתכם בכל פעם שהוא ישתנה או יעודכן, אם רק תתנו לו את כתובתכם האלקטרונית.

http://members.aol.com/KatharenaE/private/Philo/philo.html

המלצות קוראים

עיר המחוז אתר שמנסה להכניס תוכן בנבואה "מחשב לכל תלמיד" – מחוז תל אביב של משרד החינוך פתח אתר אינטאקטיווי ונחמד שכולל מלבד מידע מאיים על מפקחים ועובדים פרגוגיים גם תחרות עמודי בית של בתי הספר במחוז, לוח מודעות מפורט על אירועי תרבות וספורט ועוד. תודה לרועי רוטשילד.

http://www.education.gov.il/tel-aviv

וכולם ביחד! חבורת זמר "הורה ירושלים" מחזירה אותנו בתוכניתה החדשה "לאדינוסטלגיה" אל העולם הנפלא של הרומנסות בלאדינו, לרגל צאת הדיסק ה-16 במספרו של הלהקה. אפשר להקשיב ללהיטים. תודה לנירה גושן.

http://www.geocities.com/Broadway/7140

קח מקל מדריך עברי לארצות הברית וקנדה, מבוסס על נכס צאן הברזל "ארצות הברית וקנדה – מדריך בזק". קניות, אוכל, בתי מלון, תחבורה, מזג אוויר, מסלולי טיול ואתרים מיוחדים, והכל בלחיצת כפתור ובשפת אמנו. תודה לנמרוד צוק.

http://www.travelnet.co.il/tnet/usa/index.html

משעמם אך יעיל אתר אינפורמטיווי שכולל מידע על כל (או לפחות רוב) האירועים והכנסים המתקיימים בעולם בתחומי מחשבים, טכנולוגיה ואינטרנט. בלי גרפיקה, בלי אודיו, בלי וידאו. אינפורמציה קשה לאנשי מקצוע. תודה ליאיר גיל.

http://www.eventweb.com

סושי

אצלכם בסלון

מארק ס. הוטצנרטר הוא מהנדס תוכנה שפרש לגימלאות. 25 שנים מחייו הוא עסק בכתיבה טכנית. סושי? זה היה תחביב שהפך להתמחות, ויודע כל מי שניסה אי פעם להכין סושי: מדובר באתגר אמיתי למהנדסים. כן, האצות שנדבקות ולא

נחתכות, האורז המסרב להידבק, נתח הדג העבה מדי – ביפאן זה הרי ממש מקצוע. אבל הוטצנרטר הינדס את ההוראות כך שאפילו מיפאן פנו אליו בבקשה להשתמש באתרו (אמנם בכיתה ללימוד אנגלית ליפאנים, אבל למה להיות קטנוניים). הוא יסביר לכם את עקרונות הכנת הסושי צעד צעד – איזה ציוד נדרש, פריטי מזון שיש להכין מראש (כולל אופציות "מערביות" למי שמתקשה להשיג דגים טריים) האם לשטוף את האורז לפני הבישול או לא ומתי להוסיף את החומץ, איך חותכים את האצות – כל מה שצריך. אבל אל תאבדו את הסקפטיות: "גלגול סושי הוא תהליך של ניסוי וטעייה", אומר המומחה, וממליץ להשמיד ראיות על ידי טריפתן.

http://www.rain.org/~hutch/sushi.html

קצת תרבות

התנ"ך המלא, עם פירושים והבהרות. יש בו אוסף של לינקים, בהם הרבה על סושי, סייבר סושי, תמונות של סושי ומה לא; והרבה על מאכלים יפאניים אחרים, וגם קבצים נפלאים שהכינו יוצרי האתר. חוויות מהכורסה, למשל: טיולים למקומות שונים בטוקיו הקשורים למזון – מוזיאון הראמן, שוק דגים, חנויות, הגיגים מבילוי בבר יפאני ועוד. יש רשימות של מסעדות, המלצות וקטע אודיו שילמד אתכם קצת יפאנית – בשביל להתמצא במסעדה, לא יותר. אתר חובה לנוסעים לטוקיו, אבל גם מי מחפש המלצות על מסעדות יפאניות מחוץ ליפאן ימצא בו חומר. דומו אריגטו גוזיימסטה.

http://www.twics.com/~robbs/tokyofood.html

רגע של מסורת

איו הוא דג החי במים טריים, ומביא ליפאנים נתז קריר ממי הנהר בימי הקיץ החמים. כך מספר אתר קטן, כמו ביס מסושי, למי שרוצה לטעום קצת מסורת. יש בו תמונות והסברים המתייחסים לסוגי הסושי האופייניים לארבע עונות השנה ולחגים שונים. "יש הרבה סוגים שאפשר לאכול כל השנה" כתוב באתר, ומישהו בוודאי הניח שכבר שמעתם עליהם במקומות אחרים. מתנגדי הסושי – אלה שעדיין חושבים שסושי זה דג שמחזיר אליך מבט מהצלחת – וגם יפאנים שמשוכנעים שהסושי נולד באדו, היא טוקיו הקדומה, ילמדו שיש מחלוקת בסוגיה, ויש הסוברים שהסושי התחיל את דרכו כדג כבוש, ורק לאחר שטכניקת הכבישה נלמדה על בוריה הוא הונח על מצע אורז וקיבל את הרשות להישאר טרי.

http://www.hinode.com/sushi/index.html

האתר הנרוע

המשרד לענייני דתות

לפני שאתם נכנסים לאתר של המשרד לענייני דתות תשכחו את כל מה שאתם יודעים על הרשת. האתר הזה פועל על פי חוקיות שונה לגמרי. כמו עליסה שנופלת למאורת השפן, כמו צ'ארלי שנכנס למפעל השוקולד של וילי וונקה, כך הגולש שמקליד בדפדפנו את כתובת האתר.

קשה לומר עליו שהוא ממש גרוע. הוא יותר משעשע מגרוע. הוא אפילו די מצחיק. מה כבר יכול להיות משעשע באתר של משרד שעוסק בעניינים כבדי משקל כמו הרבנות הראשית, חברה קדישא, הלכות כשרות ויד הרב נסים? ובכן, האתר הזה הוא שיר אהבה לבלתי צפוי. עמוד הכניסה נראה מבטיח. לחיצה על הלינק של תכנים פותחת רשימה של תחומי העיסוק המרכזיים של המשרד. אך שומו שמים. לחיצה על כל אחד מהם פותחת בנטסקייפ את החלון של "unknown file type". הגולש בעל האינסטינקט הבריא ילחץ על הלינק של "חזרה". אבל כאן באה ההפתעה האמיתית. "ברוכים הבאים לג'ן קום", פותח הדף. "your web page could be here". האם משרד הדתות מחלטר בעסקי הרשת? או שמא נזרקנו לדף של החברה שבנתה את האתר? והאם זה לא מזכיר קצת את תיאוריית "חור התולעת", שגורסת שכל חור שחור הוא דלת כניסה ליקום אחר?

אם אתם כבר כאן, אל תפספסו את התמונות של יגאל ביבי ושלמה גמליאל (לחיצה בדף הראשי על הלינק של "משרד הדתות"). פאמלה אנדרסון וגיבורות תרבות אחרות לא היו מתביישות בכזאת חשיפה. יש באתר לינקים לאתרים אחרים שעושים יום וליל בטיפוח היהדות, כמו "פרחי שושנים", שמבשר לנו שאדר א' כבר פה וצריך לשמוח, ומביא גם סיפורים של "השגחה פרטית". ויש גם תפילה לשלום המדינה. במקרה של האתר הזה, גם תפילה לשלום הגולש לא תזיק.

http://www.religinfoserv.gov.il

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

12 מילות החיפוש הפופולאריות במנוע החיפוש "סיבוב" בחודש מארס:

- סקס
- מין
- לילה גוב
- משחקים
- נתניהו
- מיקרוסופט
- פאמלה אנדרסון
- פורים
- סנדי בר
- חרצופים
- לסביות
- מדע

אתרים חדשים

על המסה סוכנות הדוגמניות אימג' פתחה בקול תרועה רמה את האתר הרשמי שלה. ויש לו מנוע חיפוש! כן כן. תבחרו צבע שיער, עיניים וגובה, וצאו לדרך. הבנים והבנות של אימג', תפורים לפי מידותיכם, נמצאים במרחק לחיצה. עוד באתר: עמודים לחביבות וחביבי הסוכנות כגון שירז טל, ויק, מוטי שוחט ומעין קרת, שכוללים תמונות מייצגות ונתונים מספריים מדוקדקים; היסטוריה של המוסד ופרטים על תחרות ה"סופר מודל", אם אתן בנות פחות מ-24. יש גם אינפורמציה מרתקת על בטי רוקאווי ורפי עגיב, האבות המייסדים. והצ'ופר: עמודים של ליאור מילר ויעל בר־זוהר תחת הכותרת "סלבריטאים" – לא ממש דוגמנים, אבל מה־זה מעלים את הרייטינג.

http://www.isralink.co.il/image

בריאות ואריכות ימים האתר של קופת חולים הכללית התרחב, והפעם ברוח הניינטיז: לא עוד אקמול ורפאפן, מעתה נוכל לחכות בתור לרפואה סינית, הומאופתיה וביו פידבק. לא זו אף זו: האתר כולל גם מידע מפורט לגבי "כירכרות הבריאות", הלא הן דוכני הרפואה המשלימה, הניצבים מעתה בבתי החולים של הקופה. הגולשים יוכלו להתעדכן בטכניקות טיפול חדשות לבעיות כולסטרול וטריגליצרידים, ולקרוא מאמר מאיר עיניים על כאבי גב תחתון, שאם עדיין לא פקדו אתכם, אז תדעו לכם שזה רק עניין של זמן.

http://www.klalit.co.il

ג'ני כפרה לאמריקאים יש את התוכנית, לנו יש רק את האתר. ג'ני מקארתי, קורעת הלבבות מ־MTV והמתמודדת על תואר ממלאת המקום של פאמלה אנדרסון, סידרה לעצמה תוכנית אירוח־בידור חדשה, שבה תוכל להפגין ביתר שאת את כישוריה הבימתיים והאחרים. האתר קצת רזה, אבל יש בו גימיקים נחמדים מאוד כמו קומיקס "סופר ג'יי" ואפשרות ל"הצטלם" עם ג'ני, או להצטרף למועדון המעריצים.

http://www.mtv.com/tubescan/jenny

טרקרים ציוניים! האתר העברי הראשון של "בבילון 5". כל הדמויות, כל המלחמות, כל הכוכבים באתר ידידותי ולא

מתנשא. יש גם תקציר של הפרקים הקודמים. למעריצים כבדים וגם למי שרצה לדעת אבל לא היה לו את מי לשאול.

http://www.geocities.com/Hollywood/Set/9430

ואיפה אלישיה? האתר הרשמי של להקת ארוסמית עלה רק עכשיו על הרשת. למעריצים היה כדאי לחכות: קטעי וידאו ואודיו מהופעות חיות, תאריכים של הופעות, ההיסטוריה של הלהקה וחבריה, מועדון המעריצים הרשמי, וגם כתובת הדואר האלקטרוני של הלהקה. עיצוב מלוטש למי שאוהב את הסגנון.

http://www.aerosmith.com

מבזקי חדשות?! מגה־אתר חדש למכורים כבדים למשחקי מחשב. חברים, האתר הזה מבין אתכם, ולוקח את הבעיה שלכם ברצינות. חוץ מדמואים ו־Shareware יש פה תחנת רדיו למשחקים כבדים שמשדרת 24 שעות ביממה, מבזקי חדשות בענייני פלייסטיישן, Tomb Raider ועוד (תדעו לכם ש"אינטרסטייט 76" הוא אאוט לגמרי), והבונוס הגדול: שתי חשיפות ביום של משחקי מחשב חדשים בדיל אודיו. תעסוקה מלאה לשנה הקרובה.

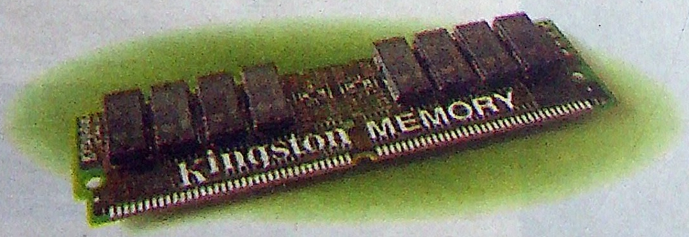
http://www.allgames.com/main/Welcome.html

ושיהיה במזל מתחתנים יקרים, זה היום שלכם. "גן אורנים" פתח אתר. מהבורקס ועד לשמלה, מהבארמן ועד הלהקה, כאן יטפלו בשבילכם בהכל. האתר, כמו המקום, מעט מצועצע, אבל אל תתנו לזה לחבל בשמחתכם. אחרי הכל, הוא גם אפקטיווי למדי.

http://www.gan-oranim.co.il

אם תרכוש זכרונות של Kingston® TECHNOLOGY למחשבים של Digital, תחסוך 50% ממחיר היצרן.

חמישה טיפים חשובים שיחסכו לך הון ברכישת הזכרונות של "Kingston".

- 50% פחות ממחיר היצרן.
- אופטימיזציה של הגדרות היצרן.
- רכישת הזכרון ב-Kingston לא תפגע באחריות היצרן שלך.
- אחריות לכל החיים.
- 100% תאימות.

"תגה". נציגת החברות המובילות בעולם לזכרונות וציוד היקפי למחשבים.

TAGA פתרונות מיחשוב לעולם

לגולשים המעוניינים, אתר "Kingston": http://www.Kingston.com

לפרטים והזמנות: ארלוזורוב 153 תל-אביב טל: 03-6959372, חיפה טל: 04-8514979

ארנוביץ בכור בן-עמי